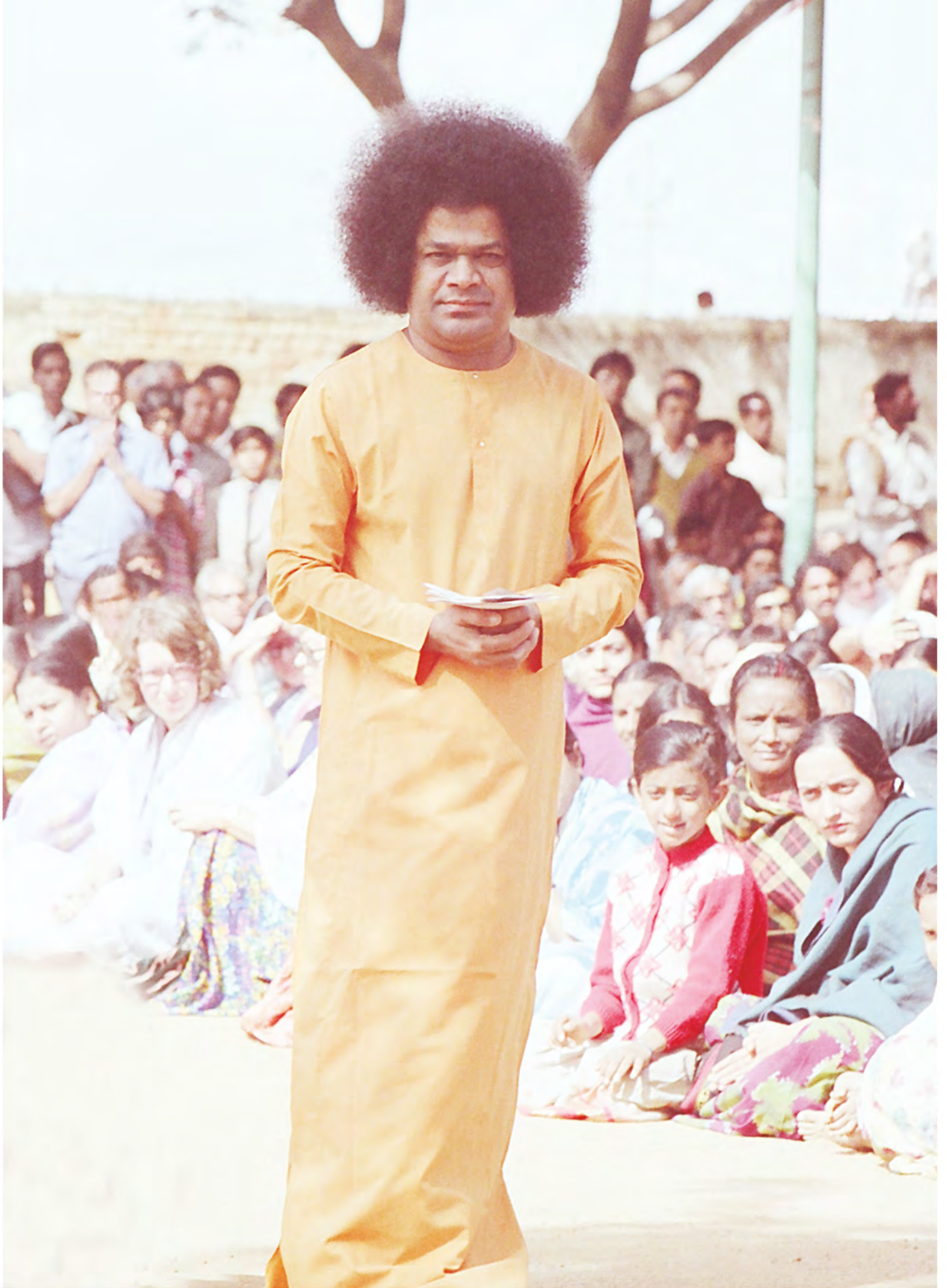

సనాతన సారథి

ఫిబ్రవరి 2016

‘దర్శించినం జాలు ధర్మస్వరూపమై కష్టమ్ము లెల్ల పోకార్చు స్వామి’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 59
సంచిక 2

ఫిబ్రవరి 2016

ప్రచురణ తేదీ
జనవరి 28

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	4
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	6
3. ... పెద్దలు అన్నిటా మార్గదర్శకులుగా నిలవాలి	అవతారవాణి	10
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (27వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	14
5. ... వైరాగ్యభావం పెంచుకోవాలి	అవతారవాణి	17
6. ప్రవృత్తి - నివృత్తి (కవీనాం కవిః)	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	20
7. గుర్తింపు (వనితా జ్యోతి)	చంద్రమౌళి రమాదేవి	23
8. త్రికరణశుద్ధి (బాలవికాస్)	డా॥ లావణ్య సరస్వతి	26
9. జ్ఞాపకాల పందిరి (50వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	27
10. హృదయవాసి	వై. శ్రీరంగనాథరాజు	31
11. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (56వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	33
12. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	36
13. కర్మత్వాభిమానం	చిన్నకథ	40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD : 08555 ISD CODE : 0091-8555

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రకృత చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ పెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

“రామా! రేపటిదినం నీకు పట్టాభిషేకం చేయాలని సంకల్పించుకున్నాను. సిద్ధంగా ఉండు” అని దశరథుడు చెప్పినప్పుడు రాముడు, “తండ్రీ! మేము నల్లరము యజ్ఞ పాయసమునుండి పుట్టాము. మా నల్లరికీ, నామకరణం, అక్షరాభ్యాసం, ఉపనయనం, వివాహాలు సమానంగా ఒకే రోజున చేశారు. మరి ఇప్పుడు పట్టాభిషేకం నాకొక్కనికే ఎందుకు? రాజ్యాన్ని నాలుగు భాగాలుగా విభజించి, మా నల్లరికీ ఒకే పర్యాయం పట్టాభిషేకం చేయవచ్చు కదా” అన్నాడు. “రామా! తరతరములనుండి మన రాజ్యము విభజనకు గురికాకుండా ఒక్కరి ఆధిపత్యంలోనే ఉంటూ వచ్చింది. ఇప్పుడు నీవు రాజ్యాన్ని విభజించాలంటున్నావు. అది శ్రేయస్కరంకాదు” అని వసిష్ఠులవారు రామునికి నచ్చజెప్పడానికి ప్రయత్నించారు. “విభజించనక్కర్లేదు. ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క ప్రాంతాన్ని పరిపాలించవచ్చు” అన్నాడు రాముడు. కాని దశరథుడు అంగీకరించలేదు. రాముడు సమత్వమునకు, సాంఘిక న్యాయానికి అత్యంత ప్రాధాన్యత ఇచ్చాడు..... ఈనాడు మీరు రామాయణం చదువుతున్నారు. శ్లోకాలను కంఠస్థం చేస్తున్నారు. కానీ సారాన్ని కించిత్తైనా గ్రహించడంలేదు, అని భగవాన్ తమ ఒకానొక దివ్యోపన్యాసంలో సెలవిచ్చారు. ‘రామకథా రసవాహిని’ (24వ భాగం) శ్రీరాముని పట్టాభిషేక వార్తతో మీ ముందుకు వస్తున్నది.

ఒకరోజున మదర్ థెరెసా ఒక అనాథ కుష్ఠరొగి దేహాన్ని శుభ్రపరుస్తూంటే, ఆమె జీవిత చరిత్ర వ్రాస్తున్న మాలోమ్ మగ్గ్రిడ్జ్ ఆ దృశ్యాన్ని చూసి, “మిలియన్ డాలర్లు ఇచ్చినా నేను ఈ పని చేసి ఉండేవాడిని కాదు” అన్నాడు. వెంటనే మదర్ థెరెసా, “నేనుకూడా మిలియన్ డాలర్లకైతే ఈ పని చేసి ఉండేదానిని కాదు. నేను ఈ పనిని జీసస్కొరకు చేస్తున్నాను” అని సమాధానం ఇచ్చింది. ఎవరికి సేవ చేసినా భగవంతునికే చేస్తున్నామని భావించి నప్పుడే మానవసేవ మాధవసేవగా రూపొందుతుంది. అట్లుకాకుండా, “నేను సేవాదళంవాడిని. పరులకు నేను

సేవ చేస్తున్నాను” అని భావిస్తే అది ప్రదర్శనమైపోతుంది అన్నారు, భగవాన్. వారికి అత్యంత ప్రీతికరమైన సేవా సాధన వైశిష్ట్యాన్ని వివరిస్తూ, సాయి సంస్థలోని పెద్దలు అన్నిటా మార్గదర్శకులుగా నిలవాలి అని ఉద్ఘోషిస్తున్నారు.

మానసిక శక్తి క్షీణించినప్పుడు మనిషికి అనారోగ్యం సంక్రమిస్తుంది. ఇంద్రియముల ప్రభావముచేత మానసిక శారీరక శక్తులు ఏవిధంగా క్షీణిస్తున్నాయో వివరిస్తూ భగవాన్, “దేహంతో అనుభవించే విషయ సౌఖ్యములు నిజంగా సౌఖ్యములు కాదు. విషయములే దేహాన్ని అనుభవించి, అన్నివిధాలుగా శిథిలం గావిస్తున్నాయి. నిజంగా నీవు సౌఖ్యములే అనుభవిస్తే దేహం ఎందుకు శిథిలం కావాలి? ఎందుకు బలహీనం కావాలి? ఎందుకు వార్ధక్యములో మునగాలి? విషయములే యీ దేహాన్ని పీల్చిపిప్పిచేసి వార్ధక్యంలో ముంచిపోతున్నాయి. నీది కాని సౌఖ్యాన్ని నీదిగా భావించుకొని నీవు మురిసిపోతున్నావు. నీ తత్వాన్ని నీవు మరచిపోతున్నావు. మొట్టమొదట ప్రతి మానవుడుకూడను నేనెవరు? అనే తత్వాన్ని గుర్తించాలి” అని ఉద్ఘోషించారు. సర్వేంద్రియములు ఆత్మశక్తిద్వారానే పనిచేస్తున్నాయి. ఆత్మకు అధీనులమైతే ఇంద్రియములు మన అధీనమవుతాయన్న సందేశాన్నిస్తుంది, “ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి” (27వ భాగం)

భగవంతుని పేరు చెప్పుకొని స్వప్రయోజనాలను నెరవేర్చుకొనే ఆస్తికులవల్లనే ఈనాడు నాస్తికవాదము ప్రబలమవుతున్నది. ఆస్తికులలో పలువురు దైవమును అపేక్షిస్తున్నారు, దైవవాణిని ఉపేక్షిస్తున్నారు. ఇది భక్తికి లక్షణం కాదు, అన్నారు భగవాన్. మనమంతా సాయి భక్తులమని చెప్పుకుంటున్నాము. కానీ, స్వామి మాత్రం, “నేను భక్తునికోసం వెతుకుతూనే ఉన్నాను” అన్నారు. స్వామి మనల్ని భక్తులుగా అంగీకరించడానికి మనకు ఉండవలసిన అర్హతలను, అనుసరించవలసిన మార్గమును తెలియజేస్తూ, “కోరికలను తగ్గించుకొని వైరాగ్యభావం పెంచుకోవాలి” అని ఉద్ఘోషిస్తున్నారు.

‘అశకు దాసుడైనవాడు జగమంతటికీ దాసుడు కదా’ అన్నారు భగవాన్. ఆశలవల్లనే మనసుకు చంచలత్వము కలుగుతున్నది. చంచలమైన మనసును కోతితో పోల్చడం సహజం. అయితే, కోతి ఒక చెట్టుమీద నుంచి మరొక చెట్టుమీదకు ఎగురుతుండేకాని హిమాలయమునుండి పాతాళమునకు దుమకదు, పల్లెనుంచి ప్యారిస్ నగరానికి ఎగురలేదు. మానవుని మనసు మాత్రం ఇప్పుడు ఇక్కడుంటుంది, మరునిమిషంలోనే కలకత్తాకు పోతుంది. అందుకనే మనసు కోతికన్నా హీనము. ఈ అన్నింటి పైనా వ్రాలుతుందికాని, అగ్నిపై మాత్రం వ్రాలదు. వ్రాలితే జీవించదు. అట్లే, మనస్సు అన్నింటినీ చింతిస్తుందికాని, ఆత్మను మాత్రం చింతించదు. ఆత్మను చింతిస్తే లోకచింత ఉండదు” అని సెలవిచ్చారు, భగవాన్. మనస్సు ఇంద్రియాల వశమైతే సంసార ప్రాప్తి, బుద్ధికి వశమైతే ఆత్మప్రాప్తి అన్న సందేశం ‘ప్రవృత్తి - నివృత్తి’లో అంతర్లీనంగా గోచరిస్తుంది.

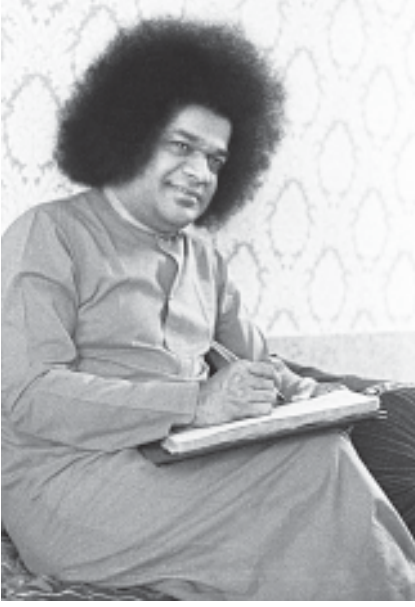
శ్రీ సత్యసాయి అవతార దివ్యప్రాభవముచేత ఈనాడు పలువురు విదేశీయులు మన భారతీయ సంస్కృతీ సంప్రదాయములపట్ల ఆకర్షితులవుతుండగా ‘స్త్రీ పురుష సమానత్వం’ పేరుతో భారతీయులనేకమంది పాశ్చాత్య సంస్కృతిని అనుకరించబాసడం శోచనీయం. “స్త్రీకి లజ్జ మిక్కిలి అమూల్యమైన ఆభరణము.... అణకువ, వినయ విధేయతలు, కోమలత్వము, సాధుత్వము, మధురత్వము వీటి విచిత్ర మిశ్రమమే లజ్జ.... నిజముగా లజ్జలేని స్త్రీని, స్త్రీ అని చెప్పుటకుకూడ ఆత్మధర్మం అంగీకరించదు” అని భగవాన్ ‘ధర్మవాహిని’లో పేర్కొన్నారు. “స్త్రీకి శీలమే, నిరాడంబరమైన సద్వర్తనమే గొప్ప అందము. అదే స్త్రీకి రక్షకము. ప్రాధాన్యమీయవలసింది పవిత్ర వర్తనమునకే గాని పై వేషమునకు కాదు” అన్న భగవాన్ ఉద్ఘోషను ప్రతిబింబించే రచన, “గుర్తింపు”

స్వామికి సన్నిహిత భక్తులైన ఒక పెద్దాయన ఒకనాడు స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళి, “ఫలానావారు చాలా ఇబ్బందుల్లో ఉన్నారు, చాలాకాలంగా కాచుకొని ఉన్నారు. ఒక్కసారి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చి పంపండి స్వామీ” అని ప్రార్థించగా, ‘అది సరేకానీ, నువ్వెప్పటినుండి ఇంటర్వ్యూలు ఇస్తున్నావు

నాయనా?” అని చురకంటించారు, భగవాన్. స్వామికి మధ్యవర్తులుండరని మనకు తెలిసిందే! ఎనిమిదిన్నర దశాబ్దాలు మన కళ్ళకు కనిపించి, చెవులకు వినిపించి, హృదయాన్ని మురిపించి, మైమరపించి మనల్ని తరింపజేసిన సాయి భగవానుని దివ్య సందేశాన్ని విస్మరించి, ఈనాడు స్వామి మన కళ్ళకు కనిపించని, చెవులకు వినిపించని ‘సూక్ష్మదేహం’తో ఎక్కడో ఏవో సందేశాలిస్తున్నారంటే నమ్మి అక్కడికి పరుగులు తీసేవారిని ఏమనాలి! స్వామికి మధ్యవర్తులుగా, మీడియంలు చెలామణి అయ్యే ‘అపాధభూతుల’ను ఆశ్రయస్తే, స్వామి అనుగ్రహాన్ని కాంక్షించి సంవత్సరాల తరబడి మనం చేస్తున్న సాధనంతా బూడిదలో పోసిన పన్నీరవుతుందని హెచ్చరిస్తూంది, “జ్ఞాపకాల పందిరి” (50వ భాగం)

1980 సం॥ క్రిస్మస్ సందర్భంగా జీసస్ చరిత్రపై నాటక ప్రదర్శనకోసం విద్యార్థులు సిద్ధమవుతున్నారు. పూర్ణచంద్ర హాలులో రిహార్సల్ జరుగుతుండగా స్వామి స్టేజిపైకి విచ్చేశారు. ఆ సమయంలో జీసస్ ఒక అంధునికి చూపు ప్రసాదించిన సన్నివేశం జరుగుతుంది. ఆ అంధుని పాత్ర పోషించిన రవికుమార్తో స్వామి, “సాయిబాబా వచ్చారు, నీకు చూపు వచ్చింది” అన్నారు, నర్మగర్భంగా. రెండవరోజు రిహార్సల్ జరుగుతుండగా స్వామి సరిగ్గా అదే సన్నివేశం జరుగుతున్న సమయంలో అక్కడికి వచ్చి రవికుమార్తో మళ్ళీ అదే మాట అన్నారు. అంతేకాదు, “ఈ డ్రామాలో జీసస్ నీ అంధత్వాన్ని తొలగించినట్లుగా పుట్టుగ్రుడ్డియైన ఒక బాలికకు ఇప్పుడే చూపు ప్రసాదించి వచ్చాను. నీకుకూడా ప్రసాదిస్తానులే” అన్నారు. ఆ సమయంలో స్వామి మాటల్ని యథాలాపంగా తీసుకున్న అతనికి ఓ ఐదేళ్ళ తరువాత వారి మాటలోని ఆంతర్యం అనుభవానికి వచ్చింది. స్వామి దివ్య భిషగ్గురులు. వారి సంకల్పమాత్రాన అంధులకు చూపు వస్తుంది, కేన్సర్ కేన్సిల్ అవుతుంది. కస్తూరిగారి జారిన వెన్నుపూసను తమదైన శైలిలో స్వామి సరిచేసిన వైనం విస్మయం గొల్పుతుంది. నిజానికి, ఆ ‘మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి’ చేసే చికిత్స మనుషుల శరీరాలకు కాదు, వాళ్ళ మనస్సులకు.

సం॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోద్ధారోస్ వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 24వ భాగం)

8. పట్టాభిషేక వార్త

రాముడు పరమశాంతుడు. ఎవరు ఎంత పరుషవాక్యములాడినను మృదుమధురముగా జవాబు చెప్పువాడు. తనకు పరులు లెక్క కెక్కువైన అపకారములు సలిపినను వాటిని తన జ్ఞాపకమునకు తెచ్చుకొనక ఉపకార భావమునే కలిగియుండెడివాడు. కాలము చిక్కినప్పుడంతయు సదాచారమును గురించి సత్యప్రదాయములను గురించి వయో వృద్ధులైన మునులతో, బ్రాహ్మణులతో, పండితులతో చర్చించువాడు. వేదాంత రహస్యములను అతిసులభముగా వివరించి అది సరియా కాదా? అని సామాన్య మానవుని వలె పండితుల సలహాను కోరుచుండెడివాడు. చేరిన ఋషులు, వేదాంత విజ్ఞాన నిధులు అయిన పండితులు రామవాక్యములకు అమితానందపడుచూ అతని తెలివితేటలను అనేకవిధముల కొనియాడుచుండెడివారు. ప్రజలను తానే ముందు పలకరించుచూ, వారి

క్షేమసమాచారములను విచారించుచుండెడివాడు. అందువలన ప్రజలుకూడను శ్రీరాముని తమ ఆప్తునిగా భావించి, గౌరవించి, అమితముగా ప్రేమించుచుండెడివారు.

తాను నిరంతరము దృఢ నియమములతోయుండి ఎట్టి అననుకూలములందైననూ తన నియమములను వీడక పాటించుచుండెడివాడు. ఎవరితో సంభాషించినను చిరునవ్వుతో చిందులుత్రొక్కు పాలబుగ్గలతో ఆకర్షించుచూ ఉండెడివాడు. అతని మొగమున కోపము, విసుగు, నిరాశ యేనాడునూ ఎవ్వరునూ చూచి ఎరుగరు. దయా, దాక్షిణ్య, శరణాగత రక్షణాది ధర్మములు అన్నీ రామునిలో మూర్తీభవించినవి. జూదము, ఇత్యాది చెడు గుణములు అతని మనస్సులో ఏనాడూ చేర ప్రయత్నించలేదు. అట్టి దుర్గుణాలు రామునకతిదూరముగా నుండెడివి. అతిభాషకాని, చెడుచూపు గాని అతనిలో లేదు. అయితే ఎవరైనా యుక్తిగా మాట్లాడిన ఆ యుక్తికి పైయుక్తిగా వారిని నోరుమూయించెడివాడు. యుక్తులకు చోటివ్వక అక్కడికక్కడే వాటిని అణగద్రొక్కువాడు.

అనారోగ్యము అతడు ఏనాడు ఎరుగడు. ప్రజల భావమును కనిపెట్టి వారలు కోరక మునుపే వలసిన అనుకూలములు తండ్రితో చెప్పి మంత్రిద్వారా చేయించుచుండెడివాడు. దశరథుడుకూడను వారి అభీష్టముల కెట్టి అడ్డుచెప్పక మరుక్షణమందే ఆ కార్యములు చేయించెడివాడు. ప్రతి చిన్న విషయమును అతిజాగ్రత్తగా తెలిసికొని అట్టి ఇక్కట్లు, సమస్యలు తిరిగి మరొకతూరి రాకుండ, లేకుండా చేయుటకు తగిన చర్యలను తీసుకొనుచుండెడివాడు. రామునియందు ప్రత్యేక

విశిష్టత స్పష్టమయ్యెడిది. అది ఏమన, తన మనోనిశ్చయాన్ని ఇతరుల కెవ్వరికీ తెలియనిచ్చువాడు కాదు. అతని భావములు ఫల పర్యంతము ఎవరికీ బోధపడెడివి కావు. మరొకటి, అతని కోపము, సంతోషము ఎన్నడూ వ్యర్థ మయ్యెడివి కాదు. ఆలస్యముకాని, ఏమరుపాటుగాని ఎరుగడు. ఇటువంటి లోకోత్తర గుణములతో రాముడు తేజరిల్లుచుండెను. అయోధ్యలో ఇట్టి కుమారుని

చూచుకొంటూ, ప్రజలలో రామచంద్రునకు గల పవిత్రకీర్తిని, ప్రజావిశ్వాసమును, మంత్రులవలనను, పురోహితులవలనను, దశరథుడు వినుచు తనలో తాను ఆనందించుచుండెడివాడు.

ఇట్లుండ ఒకనాటి రాత్రి పానీయమును గ్రోలగోరి నిద్రించు రాణులకు నిద్రాభంగముచేయ మనసొప్పక కూజాలోని నీరును ఒక చిన్నగిన్నెలో పోసుకొని త్రాగు సమయమున తన చేతివ్రేళ్ళు పట్టుతప్పుట, హస్తము కొంత అదరుట గమనించి అప్పటినుండియు నిద్ర పట్టక తనలో తాను అనేకరకముల ఆలోచనలలో మునిగి కడకు తనకు వార్ధక్యము వచ్చినదనియును, నరముల పటుత్వము తప్పినమీదట రాజ్యపాలన చేయ కూడదనియు, ఇంద్రియనిగ్రహము లేని పరిపాలన ప్రజాక్షేమమునకు విరుద్ధము కాగలదనియు, అట్టి పరిపాలనచే రాజ్యము అస్తవ్యస్తమై కడకు పతనమునకు దారితీయుననియు నిర్ణయము చేసికొని, ఎప్పుడు తెల్లవారునా, తనలోని నిశ్చయమును మంత్రులకు ఎప్పుడు తెలుపుదునా అని దశరథుడు నిమిషములు లెక్కించుచుండగా తెల్లవారెను.

అంత కాలకృత్యములు తీర్చుకొని స్నాన సంధ్యాదులు సలిపి ప్రత్యేకమైన ఒక సభను

ఏర్పాటుగావించుమనియు, పుర ప్రముఖులను, పురోహితులను, మంత్రులను రప్పించుమనియు బంట్లోతులకు ఆజ్ఞ చేసెను. మహారాజు ఆజ్ఞ శిరసావహించి అనుకొన్నవారందరు హాజరైరి.

దశరథుడు వసిష్ఠులవారికి నమస్కరించి రాత్రి తనలో కలిగిన మార్పును, దానిపై తనకు కలిగిన భావములను స్పష్టముగా విన్నవించి రాజ్యపరిపాలనా బాధ్యతను తన కొమారుడైన

రామచంద్రునకు అప్పజెప్పనెంచితినినియు, దీనికి అడ్డు చెప్పకూడదనియు, వినయముతో ప్రార్థించి, ఇందుకు తగిన ఏర్పాట్లను గావించ అనుజ్ఞ కోరెను. ప్రధాన మంత్రియైన సుమంతుడు లేచి సభాసదులకీవార్త తెలియపరచగనే పురప్రముఖులు, మంత్రులు, పురోహితులు ఒకరేమి చేరినవారందరు, శుభం, శుభం అంటూ కరతాళములు మిన్నుముట్ట వాయిచిరి.

వసిష్ఠులవారు లేచి, “రాజా! దీనికింత విచారించ నక్కరలేదు. రామచంద్రుడు దీనికి తగినవాడు అయినప్పటికిని, కొంతకాలము తీసుకొని, తగిన వారందరికి ఆహ్వానములు పంపి, పట్టాభిషేకము అతివైభవముగా జరిపించవచ్చును, రామచంద్రుని యువరాజు చేయవచ్చును. కనుక, ఒకటి రెండు నెలలు వేచియుండుట మంచిదని నా తలంపు” అని తెలుపగనే దశరథుడు, “మహాత్మా! తమకు తెలియనిది లేదు. తమరు సర్వజ్ఞులు, అంగపటుత్వము తప్పిన రాజు పరిపాలనకు అర్హుడు కాదు. వార్ధక్యము ప్రవేశించిన ప్రభువునకు పరిపాలనాకాంక్ష ఉండుట మహాప్రమాదకరము. అది దురాశ కాగలదు. ఇన్ని తెలిసియుండియు నేను తిరిగి అందులో ప్రవేశించుటచే నా కర్తవ్యమును తప్పినవాడనగుదును. కనుక, నన్ను

క్షమించి, ఇక గడువు పెట్టక ఈ రెండు మూడు దినములలోనే నా రామచంద్రుని యువరాజును చేయ అనుజ్ఞయొసగుడ”ని వినయమున మోకరిల్లెను.

అందులకు వసిష్ఠులవారు దశరథుని లేవనెత్తి ఆశీర్వదించి, “రాజా! రామచంద్రుని వివాహము సహితం అప్పటికప్పుడు ఉట్టిపడినట్లు జరిగిపోయెను. ఆ వైభవమునుకూడను ప్రజలందరు చూచి అనుభవించలేకపోయిరి. పట్టాభిషేకము సహితము అప్పటికప్పుడు తలంచి నిర్ణయించిన ఇతర రాజులకే గాక తోబుట్టువులైన భరతశత్రుఘ్నులకుకూడ కొంత బాధను కల్గించవలసివచ్చును. మొన్నమొన్ననే సంబంధము ఏర్పరచుకొన్న జనకమహారాజుకూడను రాలేకపోవచ్చును. కాన తమరు యోచించుట మంచిద”ని సెలవిచ్చెను. ప్రధానమంత్రి లేచి, “కుల గురువులు నన్ను క్షమింతురుగాక! చక్రవర్తి సంకల్పము సర్వజనులకు సమ్మతముగనే యున్నది. సర్వజన సంతాపహరుడు, నిండుచంద్రునివలె సర్వలోక ప్రియుడు అయిన రామచంద్రుని యువరాజును చేయుటలో కాలహరణము చేయక తగు శీఘ్ర కాలముననే ఆజ్ఞను అనుగ్రహించవలెన”ని ప్రజల తరపున తాను ప్రార్థించుచున్నటుల కోరెను. చక్రవర్తి, ప్రధానమంత్రి ఈరీతిగా ప్రార్థించగనే వసిష్ఠులవారు చేయునదిలేక అంగీకరించి ప్రజాభిరుచినికూడను తెలిసికొనవలెనని సలహా ఇచ్చెను.

దశరథ మహారాజు ఆ కొలువుకూటములో సమావేశమైన మంత్రులను, మహనీయులను, సదస్యులను, పండితులను, పురోహితులను అందరినీ ఒకతూరి లేచి చూచెను. మేఘగర్జనమువలె సభా భవనమంతా ప్రతిధ్వనిస్తూ ఉండగా అందులో నొక పురప్రముఖుడు లేచి, “మహారాజా! మీ పూర్వీకులైన రాజేంద్రులందరూ ప్రజలను తమ కన్నబిడ్డలవలె కాపాడుతూ రాజ్యపాలన చేసిరి. ఇక్ష్వాకు నరేంద్రుని వలననే ఈ కోసల దేశము శుభప్రదమైన రాజ్య మయినది. తమ జ్యేష్ఠపుత్రుడగు శ్రీరాముడు సద్గుణ

సంపన్నుడు, పరమధార్మికుడు, పరాక్రమమున పురందరుడు. అంతేకాదు, ముల్లోకాలు ఏలగల సమర్థుడు. అతనిని యువరాజును చేయుట మా భాగ్యము. ఇందులకు ఏ సందియములేదు” అని ఆ ప్రజాప్రతినిధి ఆనందవచనముల నందించగనే, దశరథుడు లేచి, “సభాసదులారా! నేను మా పూర్వీకుల పంథా ననుసరించి ఏమరుపాటు లేక, నా శక్తికొలది ఇంతవరకు రాజ్యమును కాపాడితిని, ఏలితిని. లోకహితము కోరి ఈ శ్వేతచ్ఛత్రచ్ఛాయలలోనే నా వయసు అంతా గడచిపోయినది. నేనిప్పుడు వృద్ధుడను. ఈ దేహమున అంగముల పటుత్వము తప్పినదని నేను తెలిసికొంటిని. ఇక ఈ శిథిలదేహునికి కొంత విశ్రాంతి ఇవ్వవలెనను సంకల్పము నాలో స్థిరము చేసికొని ఈ నిర్ణయమునకు వచ్చితిని. ధర్మసంస్థాపనారూపము అయిన రాజ్యభార నిర్వహణము సామాన్యమయిన పనికాదు. జితేంద్రియు డైనవాడే అనేక సాధనలతో ధర్మసంస్థాపనారూపమైన రాజ్యభారము నిర్వహించగలుగుతాడు. నేను ఈ రాజ్యభారమును మోసి మోసి అలసిపోతిని. ఈ నా యాలోచన మీకందరికి నచ్చినట్లయిన, నేను ఇట్లు చేయుట మీకందరికి ఉచితమని తోచిన, నేను ఈ పనికి పూనుకొందును. లేకున్న మీ యభీష్టమునకు నేనిప్పుడు విరుద్ధము చేయను. నన్ను సంతోషపెట్టు నిమిత్తమో లేక రాజాజ్ఞను మీరుటెట్లని కొంత అభిమానముతోనో రామ యువ రాజ్యాభిషేకమును ఒప్పుకొనవసరము లేదు. ఇది మీ స్వేచ్ఛకప్పజెప్పితిని. మీకందరికీ ఇష్టమయిన లేక ఇంకొక పద్ధతి ఏదైనా మీకు తోచిన నిరాక్షేపముగా చెప్పవచ్చును. కాన మీరందరు ఆలోచించి రాత్రికి మీ అభిప్రాయమును తెలుపుడ”ని దశరథ మహారాజు మాటలను పూర్తిచేసి చేయక మునుపే, వర్షించే మేఘములను చూచి నెమళ్లు చెలరేగి కేకలు వేసినటుల సభాసదులందరూ “తమ అభీష్టమే మా అభీష్టము. ఇంతకంటె ఉత్తమ ఆలోచనలకు మేము అర్హులముకాము. శుభం... శుభం” అని “రామచంద్ర

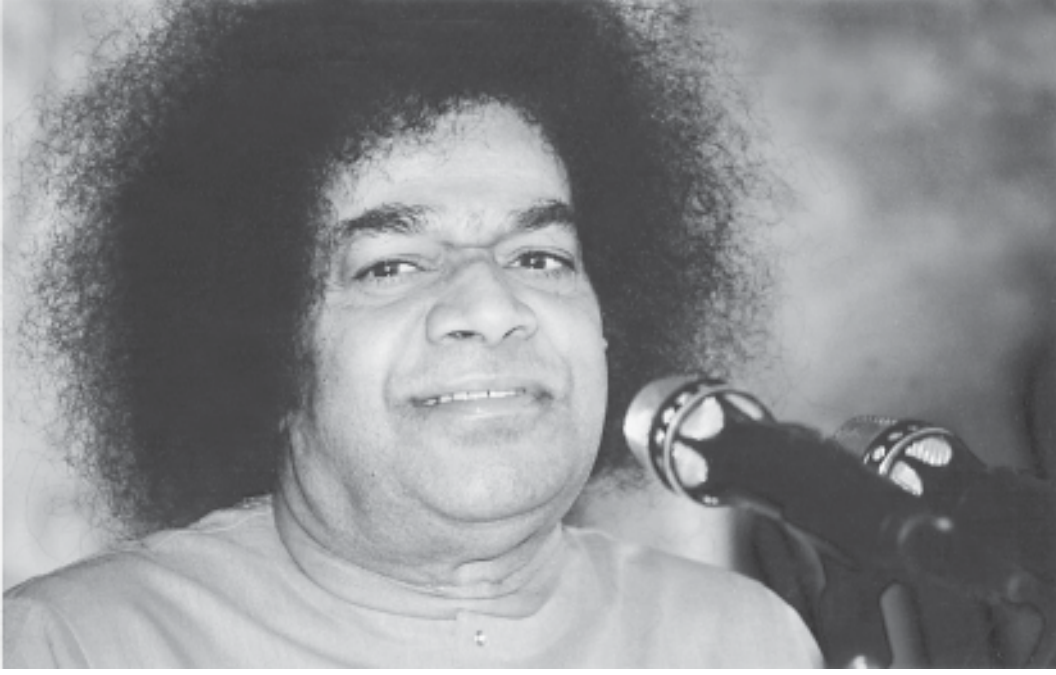
యువరాజునకు జై”, “దశరథ మహారాజునకు జై” అంటూ దిక్కులు పిక్కటిల్లేటట్లు కేకలు వేసిరి.

ఈ శుభధ్వనులు వింటూ దశరథుడు ఒకవైపున ఆనందము, మరొకవైపు ఒకవిధమైన అనుమానము అర్థము చేసికొనలేని స్థితిలో స్తంభించిపోయెను. కొంత తడవయిన పిదప తెప్పరిల్లి దశరథుడు, “సభాసదులారా! మీ అభీష్టమును నెరవేర్చుటకంటే నాకు ప్రత్యేక కార్యము మరొకటుండదు. తప్పక మీ ఇష్టానుసారమే రాముని యువరాజును చేతును. కాని, నాలో ఒకవిధమైన అనుమానము నన్ను బాధించుచుండుటచేత దానినికూడను పరిహారము చేసికొనగోరుచున్నాను. మీరెట్టి భీతికిని తావియ్యక, ఉన్నదున్నట్లు తెలిపి నన్ను ఆనందింపజేతురని ఆశించుచున్నాను. అదియేమన, నేను రామపట్టాభిషేక విషయమును మీతో చెప్పి చెప్పకమునుపే మీరందరు తప్పక రామచంద్రుని యువరాజును చేయుమనియును, అతని సమర్థతలు అపారమైన వనియును తెలిపితిరి. దీనిని పట్టిచూడ నా పరిపాలనలో మీకు కొంత అననుకూలములో లేక మీ అభీష్టమునకు విరుద్ధమైన శాసనములో, అదియుకాక, ధర్మరహితమైన చర్యలో నేను చేసితివా? లేకున్న నా పరిపాలన శంకించి రామ యువరాజ్యాభిషేకము చేయగోరుచున్నారా? అను సంశయము నన్ను కొంత బాధించుచున్నది. కాన నా తప్పులేమైనను ఉండిన నిరాక్షేపముగా మీరు చెప్పవచ్చున”ని ప్రశ్నించెను.

అంత సభాసదులలో ప్రముఖుడు లేచి, “రాముని శక్తిసామర్థ్యములు, గుణగణములు వర్ణనాతీతములు. ఇక మీరు దేవదేవుని వంటివారు. ప్రజల కోరికలను అడిగిన తక్షణముననే అందించు శంకరుల వంటివారు. రక్షించుటలో విష్ణుమూర్తివంటివారు. మిమ్ము, మీ పరిపాలనను శంకించినచో మేము మహా క్రూరులమనియే చెప్పవచ్చును. అట్లు శంకించువారు పాపులు. లోకహితము కోరి మిమ్ములను సంతోషపెట్ట గోరి మీ ఆజ్ఞను శిరసావహించితిమ”ని తెలిపెను.

అంత దశరథుడు పట్టరాని ఆనందముతో, “బ్రాహ్మణోత్తములారా! వింటిరికదా ప్రజాభిప్రాయము! ఇక మీరు ఆలసింపక, పట్టాభిషేకమునకు కావలసిన ఉపకరణాలు సమకూర్చుడు. అందుకు తగిన అరుగులు, హోమగుండములు ఏర్పరచుడు” అని ఆజ్ఞాపించెను. వసిష్ఠులవారికి నమస్కరించి, “స్వామీ! వచ్చుటకు వీలయినవారు మాత్రమే వత్తురు. దూరప్రాంతమువారికై నిరీక్షించుకుడు. పట్టాభిషేకము జరిగిన తరువాత వారు విని ఆనందింతురు. కాన కేకయరాజునకుగాని, జనకునకుగాని తెలుపవలెనను సాకును పెట్టుకొనక, కాలమును పొడిగించక, అతిశీఘ్రముగా ఈ పవిత్రాభిషేకమునకు అనుజ్ఞ యొసగుడు” అని హస్తములు జోడించి ప్రార్థించగనే, వసిష్ఠులవారు, “మహారాజా! నేను సర్వసిద్ధముగానే యున్నాను. రేపటి దినమే అగ్నిహోత్ర గృహములును, పూజాద్రవ్యాదులును, ఓషధులును, నూరు కలశములును, సమగ్రమైన పులితోలును ఉంచుటకు ఆజ్ఞాపించి, అంతమాత్రమేగాక చతురంగబలములతో, సర్వశుభలక్షణయుతమైన శత్రుంజయమను ఏనుగుతోను, సర్వాలంకృతమగు ఆబోతుతోను, శ్వేతచ్ఛత్రముతోను, ధ్వజముతోను సర్వసిద్ధముగా నుంచుటకు ఏర్పాట్లుగావించుమని చెప్పినాను. ముహూర్తము రేపటికే” అని నిర్ణయమయినట్లు వసిష్ఠులవారు తెలిపినతోడనే, ప్రజలు పరమానంద హృదయులై గంతులువేసిరి. రాజవీధులు శుభ్ర పరచుట, రంగులు వేయించుట, తోరణములు కట్టించుట, పందిళ్ళు వేయించుట ఇత్యాది అవసర కార్యములు అతిత్వరగా ప్రారంభించిరి. బ్రాహ్మణులు, ప్రజలు కలకలధ్వనులు చేయుచు కిలకిల నవ్వులు వెలిబుచ్చుచు దశరథుని ఆజ్ఞను పొంది సభా భవనమును వీడిరి. అంత దశరథుడు, కులగురువులైన వసిష్ఠులవారు, మంత్రి లోనికి వెళ్లిరి.

(సశేషం)

సాయి సంస్థల్లోని పెద్దలు అన్నిటా మార్గదర్శకులుగా నిలవాలి

బ్రహ్మానందమనేది ఒకరినుండి తెచ్చుకొనే పదార్థము కాదు; మరొకరినుంచి పుచ్చుకొనే వస్తువు కాదు అనే సత్యమును అందరూ మొట్టమొదట గ్రహించాలి. దీనిని గుర్తుంచుకొనక, ఈనాడు బహుమంది తమకు తామే తెలుసుకోవలసిన బ్రహ్మమును పరులవలన, పరులనుంచి తెలుసుకొనే ప్రయత్నము చేసి, కాలమును వ్యర్థపరచుచున్నారు. ఆత్మస్వభావము పవిత్రమైనది; పరిపూర్ణమైనది; సర్వస్వతంత్రమైనది; దానిని స్పష్టముగా తెలుసుకొనుట మానవుని జన్మహక్కు. అయితే, ఆత్మస్వరూపుడైన మానవుడు తాను అపవిత్రుడను, అసంపూర్ణుడను, అస్వతంత్రుడను అని కల్పించుకొని విలపించడం చాలా అవమానము. మానవుడనగా కేవలం ఈ

పాంచభౌతికమైన దేహము మాత్రమే కానేరదు. అది స్థూలదేహము మాత్రమే. దానితోపాటు సంకల్ప వికల్పములకు ఆధారమైన మనస్సు మొదలగు అంతః కరణములకు ఆధారమైన సూక్ష్మశరీరమొకటున్నది. మరియు, ద్వైతభావముల కతీతముగా జనన మరణములు లేని, అస్థిరము కానటువంటి కారణ శరీరమొకటున్నది. అదే పరమాత్మ ప్రతిబింబమైన జీవతత్త్వము అనికూడా గుర్తించవలసియున్నది.

ఆరాధనలు సలుపు సమయమందు సామాన్యంగా భక్తులు కన్నులు మూసుకొని లోనున్న ఈశ్వరుని దర్శించుటకై ప్రయత్నింతురు. ఇది భారతీయుల ఆధ్యాత్మిక దృష్టి. బహుమంది ఇతరులు, పాశ్చాత్యులు, బయట ప్రపంచమందు పరమాత్ముడున్నాడని నమ్మి,

వెతుకుచూపోదురు. వేదతత్త్వమును పురస్కరించుకొని, ప్రాచీన మహర్షుల అనుభవ సుధానిధిని ప్రమాణముగా స్వీకరించి భారతీయులు నిత్య శుద్ధ బుద్ధ నిర్మల స్వరూపుడైన పురుషోత్తముని తమ సత్యముగానే, తమ తత్త్వముగానే సందర్శించి పునీతులగుదురు. మత గ్రంథములన్నియూ అంతర్బుష్టిని అభివృద్ధి చేసుకుని, చిత్తశుద్ధిని సంపాదించు విధానములను నేర్పుటకే లిఖింపబడియున్నవి. ఈశ్వరుని ఆదేశానుసారము రచితమైనవి అని వివిధ మతస్థులు తమ గ్రంథములను గురించి చెప్పితే, వేదములు మాత్రము సాక్షాత్ ఈశ్వరునియొక్క ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములే అని మంత్ర ద్రష్టలైన ఋషులు వెల్లడించియున్నారు. ఇట్టి పవిత్ర చరిత్ర గల్గిన వేదవిద్యయొక్క మహత్వమును భారతీయులు గుర్తించకపోవడం వారి దౌర్భాగ్యము.

కర్తవ్య కర్మల నాచరించుటచేత పవిత్రతను పొంది గమ్యము చేరేది కష్టసాధ్యమైన ప్రయత్నము. మానవ ప్రయత్నములు ఫలించాలంటే, దైవానుగ్రహం కూడా అత్యవసరము. ఆత్మవిశ్వాసమును, దైవప్రీతిని కోల్పోవటముచేత, అప్పటినుండి మానవ ప్రయత్నము లంతా పెడమార్గములో పడి, దేశమునకు పతనము ప్రారంభమైనది. సమాజములో ప్రశాంతి నిలిచినప్పుడే తనకు ప్రశాంతి అనే తత్త్వమును మానవుడు అలక్ష్యం చేయకూడదు.

ఆత్మతత్త్వమును గుర్తించుటయే అన్ని సాధనల సారము. కాబట్టి, సాధనలకు కొన్ని కఠినమైన నియమ నిబంధనలను విధించి వాటిని అనుసరించటము అనివార్యము. కేవలము ఔషధములవలన మాత్రము రోగనివారణము కాదు, పథ్యము కూడా అత్యవసరము. అందరూ భవరోగమున మునిగినవారు. భగవన్నామ స్మరణ దానికి పరమౌషధము; అయిననూ, క్రమశిక్షణ అనే పథ్యమునుకూడా పాటించాలి. “నశ్రేయో

2

నియమం వినా”. నియమబద్ధమైన జీవితము లేక

శ్రేయోభివృద్ధి కలుగదు. పాటకు రాగము, తాళము ఎంత అవసరమో, సాధనకు భక్తి ప్రేమలు, ప్రపత్తి కర్మలు, దాని నిబంధనలకూడను అత్యవసరము. ఈనాడు నిబంధనలు ఎంత కఠినముగా ఆచరిస్తామో అంత త్వరగా మనము రోగమును నివారణ చేసుకొన్నవారమవుతాము. కనుక, మన సత్యసాయి సంస్థలయందు నియమించిన నిబంధనలు తూ.చ. తప్పక నడచుకోవలసిన అవసరమున్నది. వీటిని అలక్ష్యము చేయడంవలనగాని, లేక త్రోసిపుచ్చడం వలనగాని మనకు కలిగే ఫలితం రోగాభివృద్ధి మాత్రమే తప్ప రోగనివారణ యేమాత్రము కలుగనేరదు.

మన ఆత్మసంతృప్తి నిమిత్తమై మనము సేవలు ఆచరిస్తున్నామేగాని, పదిమందికి ప్రకటించే నిమిత్తమై ఆచరించడం లేదు. ఇన్ని సంవత్సరములనుండి ఎన్ని సేవలు చేశాము, ఎట్టి సేవలు చేశాము అనే క్వాన్టిటీ కంటెకూడను, సేవలద్వారా సమాజమునందు, బయటి ప్రపంచమందు దీనియొక్క ప్రభావము యేరీతిగా రూపొందినదనే సత్యాన్ని తెలుసుకోవడం అత్యవసరం. మన సేవలద్వారా సమాజమునకు, దేశమునకు యేమైనా ఉపకారం జరిగినదా లేక ప్రజలకు కొంత సంతృప్తి కలిగించినవారమైనామా అనే విషయాన్ని తెలుసుకోవడం అత్యవసరం. నీవు పరులయొక్క క్షేమమును, ఆనందమును, అనుకూలములను లక్ష్యమునందుంచుకొని సేవలు ఆచరించినప్పుడే నీయొక్క క్షేమమును దైవత్వము చూచుకొంటుంది.

ముఖ్యంగా అధికార స్థానమును చేపట్టినవారు అన్ని సేవాకార్యములందూ ముందంజ వేయుటకు పూనుకోవాలి. కేవలం చెప్పి చేయించిన ఫలితం ఉండదు. తాను చేయకున్నప్పుడు, ఇతరులు అనుసరించరు. వారికి ఏమాత్రమూ ఉత్సాహం ఉండదు. గడచినదేదో గడచిపోయినది. దానిని గురించి విచారించనక్కరలేదు. ఈనాటినుంచి పెద్దలు

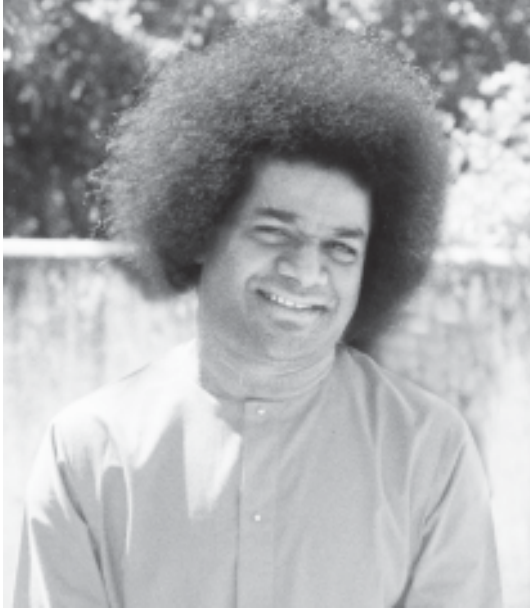
అధికారులు అన్ని కార్యక్రమములలోను తామే మున్ముందు ఆచరించి మార్గదర్శకులుగా నిలుచుటకు సంసిద్ధులు కావాలి. ప్రజలను వెనుకనుంచి తోలటము చాల సులభము. వారికి మార్గదర్శనమిచ్చి ముందుకు నడిపించటము కష్టసాధ్యము. శ్రమపడి అయినా దీనినే సాధించుటకు మీరు పూనుకోవాలి. కార్యకర్తలు నగరసంకీర్తన కార్యక్రమమందు ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించి అందరికీ ఉత్సాహమునందించాలి. ఇట్టి సాధనములు ఎవరికోసము? స్వామికోసము కాదు; మీ మంచి కోసమే; భారతీయ సంస్కృతిని ప్రపంచమంతయూ వ్యాపింపజేసి లోకకల్యాణమును సాధించుటకే!

నిరంతరమూ స్వార్థము, స్వార్థము, స్వార్థము అని జీవితమును వ్యర్థపరచితే, ఇంక పరార్థముపై గమనమెప్పుడేర్పడును? నిరంతరమూ ప్రకృతినుంచి స్వీకరించుచున్న అనుకూలములకు, ఆనందములకు ఏ కొంచెమైనా కృతజ్ఞతను చూపించనక్కరలేదా? ఒక చిన్న ఇల్లు కట్టుకొన్నా మునిసిపాలిటీవారికి పన్ను కట్టాలి. ఇంటికి నీటివసతి ఏర్పరచుకొన్నా దానికి ప్రత్యేకముగా పన్ను కట్టాలి; కరెంటు తెప్పించి వెలుతురు కలిగించుకున్నా దానికి బిల్లు చెల్లించాలి. వీటినింతా మారుమాట్లాడక ఇస్తున్నాము. అయితే ఇంత ప్రపంచమును సృష్టించి, ఇన్ని వసతులు, సదుపాయములు, సదవకాశములు కల్పించి, గాలి, నీరు, శక్తి, స్థలము అనుగ్రహించిన దేవునికి ఏ ట్యాక్స్ కట్టుతున్నాము? దేవునికి చూపవలసిన కృతజ్ఞతకు వేదము “బలి” అని పేరు పెట్టినది. బలి ఇవ్వడమనగా ఒక ప్రాణిని చంపడం కాదు. బలి అంటే, సుంకము, పన్ను, పాపభీతితో, దైవప్రీతితో తోటిమానవులను ప్రేమతో చూచి, దయతో ఆదరించటమే మానవులు ఈయవలసిన పన్ను.

సత్యసాయికి ధనముతో పనిలేదు; స్వామికి మీ గుణముతోనే సంబంధము. మనము భజన మండలి అని స్థాపించాము. సత్యంగమును స్థాపించాము.

స్టడీసర్కిల్ అని స్థాపించాము. అన్నియుకూడను కొన్నిరకములైన సాధనా మార్గములు. మనం భజన చేస్తున్నాం. నగర సంకీర్తన చేస్తున్నాము. భజనలు చేయటానికి, నగర సంకీర్తన చేయటానికి డబ్బు ఎందుకు? బాలురు సిద్ధముగా ఉన్నారు, గురువులు సిద్ధముగా ఉన్నారు. ఇంక, బాలవికాస్ తరగతులకు డబ్బెందుకు? చిన్నవిషయాలకంతా ధనము ప్రోగు చేసుకోవడం, సత్యసాయి సంస్థల పేరుకు అప్రతిష్ఠ తెప్పించడము... యిది భక్తులకు సరియైన మార్గము కాదు. ధనమెక్కిన మదమెక్కును. మదమెక్కిన, దుర్గుణములు పెరుగును. ఆధ్యాత్మిక ధనమును కోల్పోవుచున్నాము. సద్గుణమే నిజమైన ధనము. సత్రప్రవర్తనయే నిజమైన సంపద. సదాచారమే నిజమైన సిరి. లక్ష్మి తన వక్షస్థలమందున్ననూ పక్షివాహనుడు భిక్షమెత్తుచున్నాడట! దేనికోసము? ప్రేమ, ప్రేమ, ప్రేమ. కనుక, ప్రేమను యిచ్చి పుచ్చుకొనటానికి సిద్ధముగా ఉండాలి. ఒకవేళ భజన మండళ్లుగాని, సమితులుగాని ప్రత్యేకంగా బహిరంగసభలు జరపాలని ఆశించినప్పుడు ఆ రాష్ట్రములోనున్న సత్యసాయి ట్రస్టును సంప్రదించండి. అంతేగాని చందాలకు మీరు యేమాత్రము పూనుకోకూడదని ఈ సమావేశములో ఈ విషయాన్ని గట్టిగా నిర్ణయించుకొనవలసిన అవసరమున్నది. ఈవిధమైన నిబంధనలతో మీకుకూడ అధిక భారము ఉండదు. మానసిక అశాంతి చెలరేగదు.

సత్యసాయి సేవాసమితి, మహిళావిభాగము, సేవాదళము, భజనమండలి, బాలవికాస్, ఇవి ఒక చేతిలోని ఐదువ్రేళ్ళవంటివి. ఇప్పుడు ఈ ఐదు వ్రేళ్ళలో ఏది ముఖ్యమైనదని ఎవరు నిర్ణయింపగలరు? ఐదుకూడను అవసరమే. అందరూ చక్కగా ఏకమై అన్యోన్యతా భావముతో సమరసముగా పని చెయ్యాలి. అహంకారానికి అవకాశమీయకూడదు. అహంకారము దుర్గుణములకు కిరీటమువంటిది. మీరు నిరంతరము సేవకులుగానే పనిచేయాలి. అందరూ ఏకోన్ముఖముగా

అన్ని కార్యక్రమములలో పాల్గొనాలి. జీవులకు ఆదర్శముగా నిలుచుటకు ప్రాణమును కూడా త్యాగము చేయుటకు సంసిద్ధులుగా ఉండాలి. అప్పుడే అమృతత్వము ప్రాప్తిస్తుంది.

సేవాదళ్ సభ్యులు 16 సంవత్సరముల వయస్సు నుంచి ఇంకెంత వయస్సువరకైనా ఉండవచ్చునని తీర్మానము చేసినాము. పరకపుల్లకూడ పన్ను గుచ్చుకోవడానికి పనికివస్తుంది. ప్రాణమున్న జీవి పనికిరాదా! కనుక, ఎవరెవరి శక్తిసామర్థ్యములను అనుసరించి వారు సేవ అందించేటందుకు, సత్యసాయి సంస్థలలో పాల్గొనేటందులకు ఎట్టి అభ్యంతరమూ ఉండదు. అయితే, మరొక విషయము. మీరు వేరుగా భావించకూడదు. అయితే, మొక్కలుగా ఉన్నప్పుడు చెట్లకు రక్షణ ఎంత అవసరమో, అట్లనే ఆడ-మగ భేదమును పురస్కరించుకుని, కొన్ని కఠిన నియమాలను మన సంస్థలలో విధించినాము. వాటిని తప్పక పాటించవలసినదే. సాయికి సర్వమూ సమానమే; అందరి సేవ సాయికి సమృతమేకానీ నియమబద్ధంగా సక్రమమైనరీతిని సేవ సలుపటం

అత్యవసరము. ఇతర సేవాసంస్థలతో మన సంస్థలు చేరి, వారి సేవాకార్యక్రమములలో పాల్గొనవచ్చునా అని ఒక ప్రశ్న బయలుదేరినది. రోటరీక్లబ్, లయన్స్ క్లబ్ మొదలగువారి ఆదర్శముకూడా సమాజసేవనే. అయితే, వారనుసరించే నిబంధనలు వేరు; వాటి వాతావరణములుకూడా వేరు. దేహభ్రాంతి ఉన్నంత కాలము ఆడ-మగ ప్రత్యేకముగనే వారివారి సేవా క్షేత్రములలో, వారివారి శక్తి సామర్థ్యములకొద్దీ, సేవ చేయడం ఉత్తమమైన పద్ధతి. కాబట్టి, ఇతర సంస్థలతో చేరకుండా, మీరే స్వయముగా కార్యక్రమములను రూపొందించుకొని పనిచేయడం మంచిది. దీనివలన, ఆ ఇతర సంస్థల కార్యకలాపముల మధ్య ఒకవేళ జరిగే అననుకూలాలు, అపకీర్తులు మొదలగువాటినుంచి మీరు తప్పించుకోవచ్చునుకూడ.

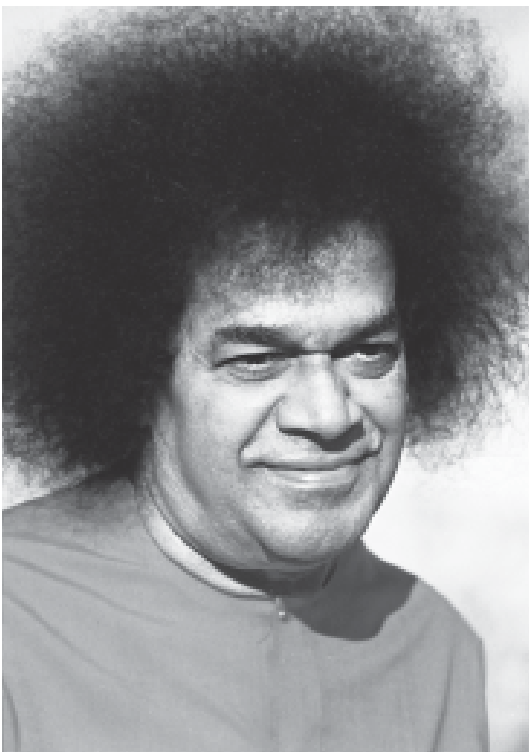
సేవలు ఒక్క పల్లెలవారికే కాదు, పట్టణాలవారికి కూడా అవసరమే. ఇంకా పల్లెలలోనే అంతో ఇంతో భక్తి, నీతినియమాలు, పాపభీతి, దైవప్రీతి ఉన్నవి కానీ, పట్టణాలలో అవి మృగ్యమైనవి. మీరు ఇట్టివారికి సత్సంగము, సద్బుద్ధి, సదాలోచన, సత్ప్రవర్తనల నందించినప్పుడే పట్టణాలుకూడా బాగుపడతాయి. పల్లెలవారికి పరిశుభ్రత, గ్రామనైర్మల్యము వీటిని గురించి, విద్యాభ్యాసముయొక్క అవశ్యకతనుగురించి బోధించాలి. తిరునాళ్ళ మొదలైనవి జరుగునపుడు, వాళ్ళకు సహాయముగా సేవాదళ్ సభ్యులు నిలచి సదుపాయముల నందించాలి. వరదలు, తుపాను మొదలైనవాటివలన వారు బాధపడునపుడు, ఎవ్వరినీ అడుగనక్కరలేదు, తక్షణమే వెళ్ళి కార్యరంగంలోకి దుమికి, అన్నివిధాలా సహాయం చేయాలి. అందరూ భగవంతుని బిడ్డలే, మీరందరూ సోదర సోదరీమణులే! అలాంటి భావము మీరు పెట్టుకొని, ఏ రంగములోకి వెళ్ళినప్పటికిని మీరు హృదయపూర్వకంగా సేవచేసి దానినే గొప్ప సాధనగా భావించుకోవడం అత్యవసరం.

(1978 జనవరి 'సనాతన సారథి' నుండి)

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(27వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

**“అధిభూతం క్షరో భావః పురుషశ్చాధి దైవతమ్
అధి యజ్ఞో హమే వాత్ర దేహే దేహ భృతాంవర”**

“ఈ దేహమందు అధియజ్ఞుడను నేనే” అని భగవానుడు గీతలో చెప్పినందువలన అధియజ్ఞ రూపములో, సాక్షాత్ పరాత్పరుడే నివసించుచున్నాడని సుస్పష్టం. భగవంతుడు ఎక్కడో దూరంగా ఉన్నాడనీ, ఆకాశములోనో స్వర్గములోనో ఉన్నాడని భావించడము వెట్టితనం. వారు దేహాంతర్వర్తియై అతి సమీపములోనే ఉన్నారు. కనుక, ఆత్మసాధన చేసికొని పంచకోశములనూ అధిగమించి, అతనిని దర్శించి పరమశాంతిని పొందవలయును. భగవత్సామీప్యమును గుర్తెరిగి, ఎప్పుడునూ ఎటువంటి పాపపు పనులనూ

చేయరాదు. సమస్త దేహములయందును అధియజ్ఞుడై పరమాత్మ విలసిల్లుటవలన, జనులలో ఒకరు తక్కువ ఒకరు ఎక్కువ అని భావించక, అందరియందును సమభావమును ప్రదర్శించగలగాలి, అన్నారు భగవాన్.

“దేహ భృతాంవర’ (దేహధారులలో శ్రేష్ఠుడు) అనే పదముద్వారా మానవుడు దేహమును ధరించువాడే కానీ, తాను దేహము కాదని తెలుసుకోవాలి” - ఇది శ్రీకృష్ణ భగవానుని ఉవాచ. “స్వశరీరం స్వయంజ్యోతిః” ఈ స్వయంజ్యోతి అనునది మన శరీరమునందే ఉంటున్నది. “స్వరూపం సర్వరక్షణం” ఈ సర్వరక్షకుడైనవాడు మన శరీరమునందే ఉన్నాడు. సుదీర్ఘమైన తపస్సును ఆచరించిన అనంతరము, “తమస్సుకు ఆవల మాలోనే శరీరిని గుర్తించాము” - ఇది మహర్షుల ఉవాచ. అటువంటి దివ్యమైన ఈ శరీరమును ఎంత పవిత్రంగా కాపాడుకోవాలి! పవిత్రం అన్న మాట అటుంచి అసలు సలక్షణంగా కాపాడుకుంటున్నామా? కాపాడుకోగలుగుతున్నామా? మనస్సును నియంత్రించుకోలేకపోతే, స్వాధీన పరచుకోలేకపోతే, ఇంద్రియముల ప్రభావమువలన మనస్సు తన శక్తిని కోల్పోతూ ఉంటుంది. తద్వారా అనారోగ్యమును ఆశ్రయించాల్సివస్తుంది. దైవత్వముయొక్క ఉనికిని కోల్పోవాల్సివస్తుంది.

“జిహ్వచేతా, అధికముగా మాట్లాడడముచేతా, దృశ్యములను దర్శించడముచేతా, విషయముల గురించి చింతించడముచేతా మన శక్తి దూరమైపోతుంది. దేహశక్తి ఆహారము లేకపోతే ఏవిధముగా క్షీణిస్తుందో, అదేవిధముగా మానసికశక్తి ఇంద్రియములద్వారా క్షీణిస్తుంది, క్షీణింపబడుతుంది. కనుక, మానవుడు చింతలనూ సంకల్ప వికల్పములనూ అదుపులో ఉంచాలి.

అప్పుడే తనలోని శక్తి అభివృద్ధిచెందుతుంది. మానసిక శక్తి క్షీణించినప్పుడు మనిషియొక్క పవిత్రత క్షీణించిపోతుంది. దురాశలచేత మానవుడు అనేకవిధాలుగా దుఃఖమునకు గురియైపోతున్నాడు. అజ్ఞానమే దీనికి కారణం. అజ్ఞానమునకు కారణము అహంకారము. అందుకు కారణము రాగమే. రాగమునకు కారణము కర్మలు. కర్మకు కారణము దేహమే కనుక దేహమువలననే దుఃఖము ప్రాప్తిస్తుంది. కేవలము ఇంద్రియనిగ్రహమువలననే లౌకిక ఆధ్యాత్మిక మార్గములయందు దుఃఖము నిశ్చేషమవుతుంది”

ముందుగా మానసిక ప్రశాంతతను సొంతం చేసుకొన్నట్లారు, స్వామి. మానసిక ప్రశాంతత లోపిస్తే శరీరం కూడా అనేక ఇబ్బందులను ఎదుర్కోవలసివస్తుంది. అనేక జబ్బులకు లోనుకావలసివస్తుంది. మానసిక ఒత్తిళ్ళకు లోనైనప్పుడు, అడ్రినలిన్, నాస్ అడ్రినలిన్ అనే హార్మోనులు రక్తంలోకి వచ్చి జేరుతాయి. ఫలితంగా గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటుంది. రక్తనాళాలు కుంచించుకుపోతాయి. ఇది గుండెకు ఏమాత్రము మంచిది కాదు. సరైన విశ్రాంతితో బాటు యోగా చెయ్యడం, సరైన వ్యాయామం చెయ్యడం తప్పనిసరి.

కానీ జిహ్వాచాపల్యాన్ని జయించలేక, రాగద్వేషాలను జయించలేక ధూమపానము, మద్యపానమువంటి అనారోగ్యకరమైన అలవాట్లకు బానిసలైనవారికి రక్తపోటు, మధుమేహం, మూత్రపిండాలు సంబంధించిన వ్యాధులతో బాటుగా శ్వాసకోశ సంబంధిత వ్యాధులూ, గుండెకు సంబంధించిన రుగ్మతలూ తప్పనిసరిగా సంక్రమిస్తాయి. క్రమంతప్పని వ్యాయామంద్వారా, మానసిక ప్రశాంతతద్వారా, ఆరోగ్యకరమైన ఆహారపు అలవాట్లద్వారా అనారోగ్యాన్ని దూరం చేసుకోవచ్చు. ఆరోగ్యపంథాలో ఉన్నప్పుడే అంతర్యామిని దర్శించగలుగుతాము. భగవంతుని ఉనికికి మన శరీరాన్ని ఆరోగ్యరథంగా, ఆధ్యాత్మిక రథంగా నెలకొల్పగలుగుతాము. మనలో తన ఉనికిని సుస్థిరపరచాలనే, స్పష్టపరచి అద్వైతసిద్ధికి

నిర్వచనాలను అందించాలనే ప్రబోధలద్వారా స్వామి నిరంతరం ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నారు. అమ్మలా మనలను అక్కునజేర్చుకోవడానికే కాదు, తమ బిడ్డలమైన మన గుండెలలో ఒదిగిపోవాలని ఆశిస్తూ ఉంటారు. దుఃఖమే అనర్థహేతువు కనుక, అనారోగ్యదాయకమూ కనుక, మానసికశక్తినీ, పరిపుష్టినీ అభివృద్ధి చేసుకొనుమనీ, అందుకోసం మితభాషా, సత్యభాషణ అవసరమనీ, అనవసరమైన మాటలకు తావివ్వకుండా ఆధ్యాత్మికతవైపుకు అడుగులు వెయ్యమనీ, నిరంతరం ప్రబోధిస్తూనే ఉంటారు స్వామి. సత్యసంకల్పమే మానసిక వికాసానికి మార్గదర్శక మంటారు.

“నిత్యసత్యమైన దైవత్వముయొక్క గుణములు అభివృద్ధిపరచుకొనటమే శుద్ధసంకల్పము. అనిత్యమైన, అశాశ్వతమైన, ప్రాకృతమైన విషయములయందు సంకల్పమును అభివృద్ధి పరచుకొనటము మలిన సంకల్పము. శుద్ధ సంకల్పముచేత విశుద్ధమైన జ్ఞానము లభ్య మవుతుంది. దృఢమైన విశ్వాసముచేత దైవమును ఆరాధిస్తూ ఉంటే సాధించలేనిదేదీ లోకములో లేదు. ఈనాటి మానవులు హృదయములోని మాలిన్యమును తీసివేసి పరిశుద్ధము చేయటము లేదు. ప్రాకృతమైన విషయవాంఛలతోనే, విష వాంఛలతోనే హృదయాలను నింపుకుంటున్నారు. మీ ఆయుఃప్రమాణములో ఏ కొద్దికాలమైనా పవిత్రముగా గడుపుతున్నారా? ఇంక ఎలా ఆనందమును, ఆరోగ్యమును పొందగలరు?!”

అవసరంలేని జోక్యాలతోనూ, శక్తికి మించిన పని ఒత్తిడితోనూ, మానసిక అశాంతితోనూ, అర్థరహితమైన జీవితాలను గడుపుతూ ప్రశాంతతను దూరం చేసుకుంటూ, మనోరుగ్మతలను కొనితెచ్చుకుంటున్న ప్రబుద్ధులు ఎక్కువైపోతున్నారు. కారణాలు అనేకం కావచ్చు, అర్థం లేని కోపం, చికాకు, అసహనము అధికమై, అనారోగ్యం పాలవుతున్నారు. ఆవేశం తాత్కాలికమైనదే అయినా, మానసిక బలహీనత తట్టుకోలేనిది అయినప్పుడు అనేక దుష్ఫలితాలతోబాటు ఆత్మాహుతి ప్రయత్నాలకుకూడా

పాల్పడటం అరుదైన విషయం కాదు. ఎటువంటివారికైనా ప్రశాంతత నిండిన వాతావరణం ఉండాలి. ఆరోగ్యకరమైన పరిసరాలు ఉండాలి. ప్రేమను పంచి పెంచే ప్రేమాస్పదులు ఉండాలి. ఆధ్యాత్మికతకు అర్థాలు చెప్పగల ఆపులు ఉండాలి. ఐతే, ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఇవన్నీ మృగ్యమై పోయాయి. ఆరోగ్యకరమైన ఆహారపు అలవాట్లనూ, సుఖ నిద్రయొక్క అవశ్యకతనూ, వ్యాయామంయొక్క ప్రయోజనాలనూ చెప్పి సరిదిద్దగలవాళ్ళు లేరు. ఉన్నా వారికి సమయం సరిపోదు. అనేక వ్యాపకాలతో తలమునకలైపోయేవారికి ఎదుటివారికి చెప్పి సరిదిద్దాలనే ఆసక్తి, శక్తి మిగిలి ఉండటం లేదు. అందుకే, సర్వశక్తిస్వరూపులైన స్వామి తమ బిడ్డలకోసం, నిరంతరం నిర్విరామంగా ఆరోగ్యసూత్రాలను అందరికీ అర్థమయ్యే రీతిలో చెప్తుతానే ఉన్నారు. మత్తుపదార్థాలూ, పానీయాలూ, ధూమపానంవంటి దురలవాట్లకు బానిసలై, మానసిక వికలాంగులుగా మారిపోతూ, దైవచింతనకు దూరమై పోతున్నవారిని హెచ్చరిస్తూ, అతిగా తినటం ఎంత హానికరమో, మూఢ నమ్మకాలకు లోనై అతితక్కువగానూ, ఉపవాసాల పేరిట అత్యల్పంగానూ తినటం అంతే హానికరమని కన్నతల్లిలా నచ్చజెపుతూనే ఉన్నా, ఎందుకు హానికరమో, ఏవిధమైన నిబంధనలు పాటించితీరాలో నిర్విరామంగా చెప్తుతానే ఉన్నా, ఎందరు విజ్ఞతతో ఆకళింపు చేసుకోగలుగుతున్నారు? ఎందరు పరమాత్మ తత్వాన్ని అర్థం చేసుకోగలుగుతున్నారు?

“మాటలను, చూపులను, చేతలను చాలావరకు అరికట్టటము అత్యవసరము. లేకపోతే మనస్సుయొక్క శక్తి

క్రంగిపోతుంది. మానసిక శక్తి తగ్గిపోవటమువలన జ్ఞాపక శక్తికూడను తగ్గిపోతుంది. వాక్కు, దృష్టి, తలంపులూ, ఈ మూడింటినీ ఎల్లప్పుడూ అదుపులో పెట్టుకోవాలి. శరీరము జడమువంటిది. ఈ జడమునకు ఏమాత్రమూ చైతన్యము లేదు. ఆత్మనుంచే చైతన్యము సంభవిస్తున్నది. ఆత్మయొక్క సాన్నిధ్యముచేతనే ఈ శరీరము పనిచేస్తూ ఉంటుంది. శరీరములోని సర్వేంద్రియములూ ఆత్మశక్తిద్వారానే పనిచేస్తున్నాయి. ఆత్మకు శరణాగతి అయిపోతే, సర్వ శక్తులూ మనకు అధీనమవుతాయి. దైవానికి అధీనమవుతే ఇంద్రియములు మన మాట వింటాయి. ఇంద్రియ నియంత్రణద్వారా బ్రహ్మనంద స్థితిని అందుకోగలము. అది సంపూర్ణ ఆరోగ్యంవల్లనే సుసాధ్యమవుతుంది” అంటూనే ధన్వంతరీ స్వరూపులైన స్వామి, దేహతత్త్వమును విడిచి ఆత్మతత్త్వమును, అద్వైతసిద్ధిని పొందగలగటము నామస్మరణమువలననే సుసాధ్యమని మనకు సూచిస్తూ, మన చెయ్యందుకుని ఆరోగ్యమార్గంలో నడిపించే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు.

గోవిందనామ సంకీర్తనతో ప్రతి గృహమూ ప్రతిధ్వనించాలి. లేకపోతే అది క్రూరమృగాలు నివసించే గుహతో సమానం. మానవ దేహం కూడా గోవింద నామ చింతనతో అనుక్షణం పునీతమవుతూ ఉండాలి. లేకపోతే, మానవ శరీరం మట్టికుండతో సమానం. నిరంతర నామస్మరణ మన దేహంలో జ్ఞానజ్యోతిని, ఆత్మజ్యోతిని, ఆరోగ్యజ్యోతిని వెలిగిస్తుందన్నదే ఆరోగ్యప్రదాయి ఉవాచ.

(సశేషం)

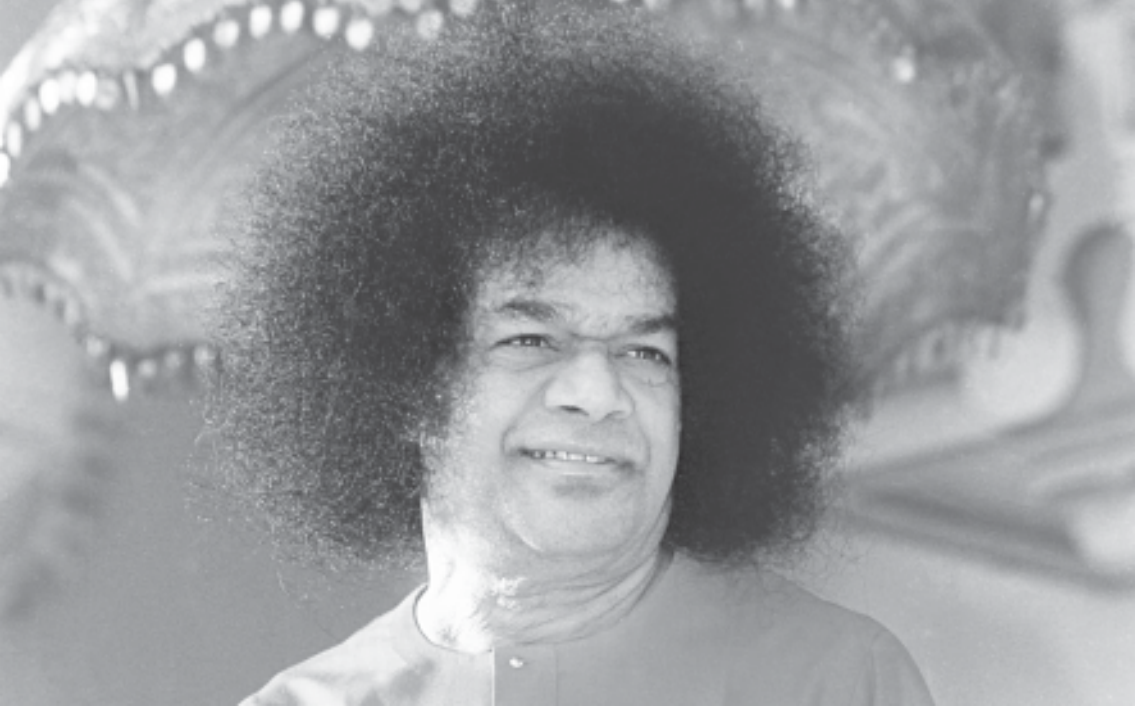
వ్యాయామంయొక్క ప్రభావం

లాఘవం కర్మసామర్థ్యం స్థైర్యం దుఃఖ సహిష్ణుతా

దోషక్షయోగ్నివృద్ధిశ్చ వ్యాయామా దుపజాయతే

వ్యాయామమువల్ల శరీర లాఘవము, పనులలో సామర్థ్యము, స్థైర్యము, కష్టములను సహించు శక్తి, శరీర గతములైన దోషముల వినాశనము, జరరాగ్నిదీప్తి యివన్నీ కలుగును.

(నూత్తి ముక్తావళి)

అవతారవాణి:

కోరికలను తగ్గించుకొని వైరాగ్యభావం పెంచుకోవాలి

శాశ్వతానందమునూ, శాంతినీ అన్వేషించే మానవుడు ప్రస్తుతం సాగిస్తున్న విషయసుఖాన్వేషణ మానుకోవాలి. భౌతిక సంపద సుఖంతోపాటు దుఃఖాన్ని కూడా తీసుకువస్తుంది. సంపదను కూడబెట్టి వాంఛలను విస్తరించుకొనడం మూలంగా సుఖదుఃఖాల మధ్య ఊగిసలాడే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. అనుబంధమే సుఖ దుఃఖాలు రెంటికీ కారణం. అసక్తి మారకం, అనాసక్తి తారకం. కోటీశ్వరుడు ఆదాయపు పన్ను ఏడుస్తూ చెల్లిస్తాడు. బదిలీ అయిన ప్రధానోపాధ్యాయుడు తన పాఠశాల తాలూకు బల్లలూ కుర్చీలూ ప్రయోగశాల సామగ్రి సంతోషంగా అప్పగించి వెళతాడు. ఎందువల్ల? ఈ ఆస్తికి తాను అధిపతిని కాననీ, ధర్మకర్తగా వ్యవహరిస్తున్నానని హెచ్చరించుకు తెలుసు. స్కూలులో

వస్తువులన్నీ ప్రభుత్వానివి కాబట్టి, వాటిమీద మమకారం పెంచుకోలేదు. ఆవిధంగానే కుటుంబం, ఇల్లూ, పొలాలూ, కార్లు ఇవన్నీ భగవంతుని సొత్తు. వాటికి మీరు ధర్మకర్తలు మాత్రమే. ఏ క్షణంలోనైనా వాటిని వదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోవటానికి తయారుగా ఉండాలి.

వేదశాస్త్ర ఇతిహాస పురాణాలూ మనుస్మృతీ మొదలైన పవిత్ర గ్రంథాలన్నీ మమకారమనే వ్యాధిని కుదిర్చే మందును అందించి అనాసక్తి అనే పాటవం సమకూర్చుతున్నవి. ఇతర తావుల దొరికే మందులు రుచికరంగా ఉంటాయేమోకాని బాధను తగ్గించవు; కాల హరణం కలుగుతుంది. త్యాగమంటే వస్తువుల విలువను నిర్లక్ష్యం చేయడం కాదు. వాటిపట్ల స్నేహభావం కూడా పెంచుకోవచ్చు. కానీ అవి క్షణికములనీ, వాటివల్ల వచ్చే

ఆనందం క్షుద్రమనీ, అశాశ్వతమనీ, ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోవాలి. అంటే వాటిపట్ల స్నేహం ఉన్నా మోహం పెంచుకోరాదు. వాటికి ఎంత విలువ ఉందో గుర్తించాలి. దాన్ని గోరంతలు కొండంతలుగా చెప్పకూడదు.

దాహంగా ఉన్న ఒక బాటసారి ఉత్తరాది రైల్వే స్టేషనులో మంచినీళ్ళు పోసే మనిషిని, “ఈ తోలుసంచీ శుభ్రమైనదేనా?” అని అడిగినాడు. “తాగే తిత్తికంటే పోసే తిత్తి ఎక్కువ శుభ్రంగా ఉంటుంది” అనే జవాబు వచ్చింది. బాహ్యశరీర శుభ్రతతోపాటు మానసిక బుద్ధిగత పరిశుభ్రతలపట్ల శ్రద్ధ ఎక్కువగా ఉండాలి. ఇతరులను తప్పులు పట్టి విమర్శించే ముందు నిన్ను నువ్వు జాగ్రత్తగా పరిశీలించి పరీక్షించుకోవాలి. నీ తప్పులు నువ్వు తెలుసుకుని సరిదిద్దుకోవాలి. ఆడలేక మద్దెల ఓటి అన్న నర్తకి మాదిరి ఉండవద్దు.

భగవంతుడూ ప్రకృతీ త్రికాలాబాధితులు. ఈ విశ్వనిర్మాణం భగవంతుడు ఏ క్షణాన ప్రారంభించాడో ఎవరికి తెలుసు? భగవంతుడు అనాది. సృష్టికూడా అనాది. దాని అంతం ఎప్పుడంటే మీరు అంతం అయినప్పుడే. నూతిలో తొంగి చూస్తున్నంతసేపూ నీళ్ళమీద మీ నీడ ఉంటుంది. నూతికి ఎడంగా తొలగి వెళ్ళగానే మీ నీడకూడా మాయమవుతుంది. మీకు సంబంధించినంత వరకూ మీ జీవితం అంతమైతే ఈ ప్రకృతి అంతమైనట్లే.

ఇప్పుడు మీ దృష్టిని జబ్బుమీదా, దాన్ని కుదిర్చే మందుమీదా కేంద్రీకరించాలి. మూర్ఖత్వం, అహంభావం, అజ్ఞానం అనేవి నేటి మానవుల దైన్యస్థితికి హేతువులు. మానవుడి కన్నూ, చెవీ, నాలుకా, ఆందోళననూ దుష్టత్వమునూ అసూయనూ హెచ్చుచేస్తున్నాయి. శాంతి సభ్యతల సందేశం అందించలేకపోతున్నాయి. బుద్ధి గర్వమునకూ అసూయకూ మూలకందమవుతున్నది. పూర్వ క్షేత్రంలో విష్ణువు జగన్నాథుడు, కాశీ క్షేత్రంలో శివుడు విశ్వేశ్వరుడు. కాబట్టి పూర్వంలో ఆరాధించేవారికీ, కాశీలో అర్చించేవారికీ పోటీ ఎందుకు? విష్ణువు గోపాలుడు, శివుడు పశుపతి. అయినప్పటికీ జగదాలు ఆడడం నేటి మానవుల స్వభావంలో ఉంది. భగవంతుని నామాలు సాకుగా చేసికొని కక్షలూ కలహాలూ సాగిస్తారు.

మీ కోరికలనూ అవసరాలను తగ్గించుకుంటూ వైరాగ్య భావం పెంచుకోవాలి. ఇది అత్యవసరమా? అని ప్రతి కోరికనూ గీటురాయిమీద పరీక్షించుకోవాలి. మీ ఇళ్ళల్లో అనేక వస్తువులను ప్రోగుచేసుకుంటే దుమ్ము చీకటి తప్ప ఒరిగేదేమీ ఉండదు. అట్లాగే మీ మనస్సులో విషయాలను అధికంగా చేర్చవద్దు. తక్కువ సరంజామాతో పయనం చేయండి. ప్రాణం నిలుపుకోవడానికి, ఆరోగ్యం కాపాడుకోవడానికి తగినంత ఉంటే చాలు. తగుమాత్రం ఉప్పు వేసినప్పుడే పప్పు రుచిగా ఉంటుంది. ఉప్పు ఎక్కువైతే రుచి చెడిపోతుంది. అట్లే, కోరికలను ఎక్కువ చేసుకుంటే జీవితం దుర్భరమవుతుంది. శక్తిని బట్టి కోరికలు పరిమితం కావాలి. శాశ్వతానందం ఇచ్చే కోరికలే ఉండాలి. ఫ్యాషన్లకోసం, ప్రజాదరణకోసం వెంపరలాడి తాహతుకు మించిన ఖర్చుచేసి అప్పుల్లో కూరుకుపోవద్దు. నీ జీవితానికి సంబంధించిన నిబంధనలను నీ ఆశ్రమాన్ని బట్టి అనుసరించాలి. స్వధర్మాన్ని విడువరాదు.

నీ ఆనందం, నీ కోరికలూ ప్రధానంగా ఎంచుకోవద్దు. ఇతరుల అవసరాలూ ఆనందమూ ఎక్కువ ముఖ్యం అనుకోవాలి. పెద్దలను గౌరవించడం, సోదరీ సోదరుల మధ్య, గురుశిష్యుల మధ్య, యజమానులూ సేవకుల మధ్య సద్భావం అలవరచుకోవాలి. నిస్వార్థ సేవకూ, ధర్మమునకూ చిహ్నం గోవు. కాబట్టి, గోవులను పోషించాలి. కొత్తగా కట్టిన ఇంట్లో గృహ ప్రవేశం చేసేటప్పుడు యజమాని గోవును మొదట ప్రవేశ పెడతాడు. గంగా యమునా సరస్వతులు సంగమించే త్రివేణిలో ఒక ఋషి స్నానం చేస్తున్నాడు. ఆయన నీళ్ళలో మునిగిపోయాడు. కొందరు జాలరులు వలవేయగా వాళ్ళకు ఆయన పట్టుబడ్డాడు. అరుదైన వస్తువు దొరికినట్లు సంతోషించారు. మాకు దొరికినాడు కనుక మా సొత్తు అని తలపోశారు. “నాకు విలువ కట్టి ఆ సొమ్ము వాళ్ళకి చెల్లించిన తరువాత నన్ను విడుదల చేయడానికి ఆజ్ఞాపించండి” అని ఋషి రాజుగారితో అన్నాడు. ఆ ఋషి విలువ వెయ్యి వరహాలా? “నా విలువ అంత చౌక కాదు”న్నాడు ఋషి. అయిదు వేల వరహాలా? అదీ సరిపోదన్నాడు. రాజసౌధంలో ఉన్న యోగి ఒకాయన

సమయానికి అక్కడికి వచ్చి సమస్యను పరిష్కరించాడు. “రాజా! ఒక గోవును దానం చెయ్యి, అది సరిపోతుంది” అన్నాడు. గోవు ఆ ఋషికి తగిన పరిహారం అని భావించారు. అంతటి విలువైనది గోవు.

అన్నిటికంటే ముఖ్యం శాస్త్రాలలో చెప్పిన విధులను పాటిస్తూ, మీ జన్మభూమి సంస్కృతిని గౌరవిస్తూ మాతృదేశానికి గౌరవం సమకూర్చాలి. దైవప్రీతి, పాపభీతి భారతీయులకు సహజ లక్షణాలు. వృద్ధులైన జననీ జనకులను సేవించండి. గౌరవించండి. నీ మాతను గౌరవిస్తే విశ్వజనని నిన్ను ఆపదలనుంచి కాపాడగలడు. నీ తండ్రిని గౌరవిస్తే జగత్పిత నిన్ను రక్షించగలడు. నీ మాతాపితలను నువ్వు గౌరవిస్తే నీ బిడ్డలు నిన్ను ఆదరిస్తారనే మాట నిజం.

తత్త్వం తెలిసినవాళ్ళకి రామ, కృష్ణ, సాయి అంతా సమానమే. భేదం ఉపాధిలోనూ నామంలోనూ మాత్రమే. అవతారాలు వెలసిన యుగంలో ఉన్న అవసరాలనుబట్టి, ప్రయోజనాలనుబట్టి వ్యత్యాసాలు కనబడినప్పటికీ అందరి శక్తి, మహిమా, ఆదర్శమూ, సందేశమూ సమానమే. అవతార పురుషుల మహత్కార్యాలు భిన్నం కావచ్చు. రామ కృష్ణులు సమానులని అంగీకరించినప్పటికీ రాముడు గోవర్ధనగిరిని ఎత్తినట్లా, కృష్ణుడు శివధనుస్సును విరిచినట్లా చెబితే ఒప్పుకోరు మీరు. సాయి రాముడూ కృష్ణుడూ వేరువేరని భావించే భేదబుద్ధిని నేను ఆమోదించను. ఈ అవతారం ఎక్కువనీ, ఆ అవతారం తక్కువనీ నేను ప్రకటించడం లేదు.

నాకోసం మందిరాలూ ఆలయాలూ కట్టాలని చాలామంది ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. అందుకోసం చందాలు వసూలు చేయడానికి బయల్దేరుతున్నారు. ఈ ఉత్సాహం నేను ఆమోదించను. ఏ గుడిలో ఏ రూపంలో ఏ నామంతో మీరు ఆరాధించినా సరే. పురాతన దేవాలయాలను ఉపేక్ష చేసి కొత్తవి కట్టాలని అపేక్ష చూపుతున్నారు. కొన్నాళ్ళకి ఈ కొత్త కోవెలలను పాడుబెట్టి ఇంకా కొత్తవి కట్టడానికి కారణాలు వెతుకుతారు. కొత్త మందిరాలు నిర్మిస్తామని సంఘాలు ఏర్పాటుచేసి, చందాల వసూలుకు బయలుదేరేవాళ్ళ మూలంగా నాస్తికవాదం విస్తరిస్తుంది. వాళ్ళకు స్వచ్ఛమైన భక్తి సేవాభావమూ లేవు.

3

అహంభావమూ, ధనాశ, దుష్టత్వము వాళ్ళలో పేరుకున్నాయి. లౌకిక ప్రపంచంలో చెలామణి అయ్యే నాణెం ధనం, ఆత్మసంబంధ విషయాల్లో చెలామణి కావలసిన నాణెం సాధనం. ఇట్లా భక్తులమని చెప్పుకుంటూ జాబితాలూ, పుస్తకాలూ పట్టుకువచ్చేవాళ్ళకి ఒక్క నయాపైసా కూడా ఇవ్వవద్దు. నామస్మరణకూ జపమునకూ ధ్యానమునకూ మందిరాలు ఎందుకు? ఇతరులవల్ల మీకు అవరోధం కలుగుతుందేకాని మేలు జరుగదు. మీ ఇంటినే మందిరం చేసుకొని, మీ పూజ గదిలోనే ధ్యానం చేసుకోండి. ఇంట్లోనే భజన కీర్తనలు పాడుకోండి. మధుర భాషణా, వినయం, పెద్దలపట్ల ఆదర గౌరవాలు, సత్యసంధత, విశ్వాసం, స్థిరత్వం పెంపు చేసుకొని ఇతరులకు మార్గదర్శకులు కండి. ఈవిధంగా మీరు ఆస్తికత్వమును అభివృద్ధిపరచగలరు. సంఘాలు స్థాపించి, చందాలు సేకరించి, సమాజాలు నెలకొల్పడం వల్ల ఆస్తికభావం పెంచలేరు.

తన నామరూపాలను ధ్యానించే సమయంలో చిత్తశుద్ధి, నిరాడంబరతా, నిశ్చలానందమూ భక్తులకు కలగాలని భగవంతుడు కోరుకుంటాడు. జబ్బు చేసి నిద్ర రాక శివరాత్రి పండుగనాడు రాత్రి అంతా మేలుకుంటే, అది భగవంతుని అనుగ్రహమును సంపాదించగల జాగరణ కాదు. భార్యతో జగడమాడి ఒక రోజంతా అన్నం మానవచ్చు. అది ఉపవాసం కానేరదు. స్పృహ తప్పిపోయేటంతగా త్రాగినవాడిని సమాధి స్థితిని పొందిన మనిషిగా ఎవరూ పరిగణించరు. భగవంతుని సేవద్వారా స్వలాభం పొందదలిచేవాడు నిజమైన భక్తుడు కాదు, భుక్తుడు! ఇవాళ రాముడిని ఆకాశానికి ఎత్తేస్తారు. తమ అదృష్టం ఎదురు తిరిగితే ఆ నోటితోనే రాముణ్ణి తిట్టిపోస్తారు. ఆధ్యాత్మిక శిక్షణలో ప్రాథమిక జ్ఞానం కూడా లేనివాళ్ళు మాత్రమే సాయిబాబా ఎక్కువనీ, ఇతరులు తక్కువనీ అంటారు. ఆధ్యాత్మిక సేవారంగంలో అడుగు పెట్టడానికి వాళ్ళకి అర్హత లేదు. నా పేరును ఉపయోగించుకుంటూ స్వప్రయోజనాలు నెరవేర్చుకునే ముఠా బయలుదేరిందని హెచ్చరిక చేస్తున్నాను. జాగ్రత్తగా వాళ్ళతో వ్యవహరించి తగినవిధంగా బుద్ధి చెప్పండి.

(మద్రాసు, 18.8.64)

కవీనాం కవి: (19)

ప్రవృత్తి - నివృత్తి

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

ఆశలనే లతలున్నవి.. అల్లుకొనును.. పెంచరాదు
కోరికలనే తరువున్నది.. పెరుగు.. నీరు పోయరాదు
క్రోధమనే పామున్నది.. కాటుకు గురికారాదు

ఉపన్యాసములు, ఉపదేశములు అనగానే మనము పెద్దపెద్ద పదజాల ప్రయోగములతో, పెద్దపెద్ద సమాసాలు సంధిస్తే ఎంత పాండిత్యము, భాషమీద ఎంత పట్టు అనుకుని ఆ ఉపన్యాసములు వింటూంటాము. వాటిలో మనకుకూడ ప్రవేశముంటే ఆ ఉపన్యాసములు

అర్థమవుతాయి. లేకుంటే, 'ఇంత పాండిత్యము మనకు ఎక్కడుంది! ఈ ఉపన్యాసములు, ఉపదేశములు మనకు కాదు' అనుకుని వాటిని మన చెవులకు చేరనివ్వము. పొరపాటున ఒక చెవిన జేరనిచ్చినా, ఇంకొక చెవినుండి జారవిడిచి అక్కడనుండి జారుకుంటాము. మన స్వభావము తెలిసిన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి మన చెవులకు పనిలేకుండా చక్కగా సరాసరి మన హృదయంలోనే ముద్రింపబడేలా వారి పద్యములను చాలా సరళమైన పదజాలముతో, నిగూఢమైన అర్థములతో చెబుతుంటారు. స్వామి పైన చెప్పినది వచనకవితయైనా, పద్య కవితయైనా ఆ పద'జాలము'ను విసిరి ఐంద్రజాలికమైన మనస్సును సులువుగా పట్టుకోవడానికి మనకు మార్గం సూచిస్తున్నారు.

భగవాన్ ఈ కవితలో మూడింటిగురించి ముఖ్యంగా ప్రస్తావిస్తున్నారు. అవే 'ఆశ', 'కోరిక', 'క్రోధము'. ఇవి మనస్సుయొక్క ప్రేరణలే అన్న విషయం సుస్పష్టం. ఈ మూడుకూడ స్వామి ఒక వరుసక్రమంలో చెప్పారు. అంతేకాకుండా స్వామి ఏది చెప్పినా ఒకదాని కొకటి అవినాభావ సంబంధము కల్గియుంటాయి. ఆ వరుసక్రమములోనే మనమూ అర్థము చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిద్దాం.

'ఆశలనే లతలున్నవి .. అల్లుకొనును .. పెంచరాదు' 'ఆశ' అంటే ఏమిటో అర్థము చేసుకుంటే, స్వామి దీనిని లతతో ఎందుకు పోల్చారో తెలుస్తుంది. మనకు లేని పదవిగురించిగాని, అంతస్తుగురించిగాని, ధనముగురించి గాని, వస్తువుగురించిగాని ఆలోచన వచ్చి దానిని పొందాలని ఆశించడమే దురాశ, పేరాశ. ఇది మన నాశనానికి ప్రథమ సోపానం. ఈ ఆశవలన మనలో అసూయ, లోభత్వము, ద్వేషము మొదలయిన జాడ్యములు వస్తాయి. ఐతే, ఈ ఆశ రోజురోజుకు బలీయమైతే మనలను నిలువనీయదు, కూర్చోనీయదు, నిద్ర పోనీయదు. అంటే ఒక సన్నలతలా మొదలై, దానినుండి అనేక లతలు పుట్టుకువచ్చి ఆ లతలన్నీ ఒకదానికొకటి పెనవేసుకుని వాటికి ఆధారమైన వ్రూనుని కప్పివేస్తాయి. చివరకు మనకు లతలు తప్ప వాటికి ఆధారమైన చెట్టు

కనబడదు. అదేవిధముగా ఆశను ప్రోత్సహిస్తూ, పోషిస్తూ ఉంటే మన వ్యక్తిత్వము, మానవత్వము పూర్తిగా కనుమరుగైపోతాయి. సమాజము మనలను ఎంత హీనముగా చూస్తుందో ఊహించుకోవచ్చును. ఈ దుస్థితికి దిగజార్చే ‘ఆశ’ను ‘వేరు’ దశలోనే త్రుంచివేయుమని స్పష్టము చేస్తున్నారు భగవాన్.

ఈ ఆశ బలీయమైతే ‘కోరిక’గా మారుతుంది. ‘కోరిక’ అంటే ఏమిటి? మనము ఆశించినదానిని ఏవిధముగానైనా పొందాలన్న భావనయే ‘కోరిక’. ఇది మహాప్రమాదకారి. కోరినదానిని సాధించుకునేందుకు ఎంతటి ఉపద్రవాలు సృష్టించదానికైనా వెనుకాడదు. ‘కోరికలు ఎండమావులకు తోబుట్టువులు’ అన్నారు స్వామి. ఒక కోరిక మరొక కోరికకు నాంది. ఇవి విస్తరిస్తాయేగాని, ఒకచోట ఆగిపోవు. ఇక ‘నాకు ఏ కోరికలూ లేవు’ అని ఎవరూ చెప్పరు. కోరిక కలిగిన వెంటనే అది నెరవేరుతుందో లేదోననే ‘చింత’ మొదలవుతుంది. ‘చితి ప్రాణములేని దేహాన్ని కాల్చితే, చింత ప్రాణమున్న దేహమును కాల్చివేస్తుంద’ని భగవాన్ చెబుతుంటారు. అందుకనే స్వామి కోరికను మట్టిచెట్టుతో పోల్చారు. మట్టిచెట్టు విత్తనము చాలా చిన్నదిగా ఉంటుంది. కానీ, అది మొలకెత్తి ఆ మొక్క చెట్టుగా మారినప్పుడు దాని ప్రతాపం బయటపడుతుంది. దాని ప్రతి ఊడ ఒక చెట్టుగా రూపొందుతుంది. దానిని నియంత్రించకుండా వదిలిపెడితే ఎన్ని ఎకరాల భూమినైనా ఆక్రమిస్తుంది. దాని మూలమును కనుక్కోలేనంతగా వ్యాపిస్తుంది. మన కోరికలుకూడ అంతకన్నా వేగముగా ఊహల ఊడలు అల్లుకుపోతూ, మనస్సు అశాంతితో నిండిపోతుంది. అందుకనే, భగవాన్ ఈ ‘చెట్టు’ని నీరుపోసి పెంచకండి అంటున్నారు.

కోరికలు నెరవేరకపోతే వెంటనే వచ్చేది ‘క్రోధము’. కోపముగురించి ప్రతివారికీ అనుభవమే! కోపము వస్తే మనలో భౌతిక మార్పులు చాలా వస్తాయి. మొహంకూడ ఎర్రగా మారిపోతుంది. పూసకము వచ్చిందా, అనే అనుమానం కలిగేలా ఊగిపోతాము, వణికిపోతాము. దేహములో తాపము పెరుగుతుంది. శ్వాస వేగము పెరిగిపోతుంది. గుండె వేగముగా కొట్టుకుంటుంది.

రక్తపోటు అధికమవుతుంది. జ్ఞానము నశిస్తుంది. “క్రోధేన జ్ఞాననాశనం” అన్నారు. శ్వాస వేగముగా తీసుకునే జీవులలో ఆయుస్సు తక్కువ. కోపమువలన మన ఆయుస్సును మనమే తగ్గించుకుంటున్నాము. కోపము పాపముయొక్క ధూపమని బాబా చెబుతుంటారు. ఒకసారి కోపము వచ్చిందంటే, మూడు నెలలు మనము తినిన ఆహారపు శక్తి క్షీణించిపోతుందని భగవాన్ అన్నారు. నరాల బలహీనత ఏర్పడుతుంది. పక్షవాతము, గుండెపోటు... ఇదీ దీని ఫలితము. ఈ కోపమునుగురించి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ఒక చక్కటి పద్యమును చెప్పారు.

“తన కలిమి భంగపుచ్చును

తనకుంగల గౌరవమ్ము దగ్ధము చేయున్

తనవారల కెడసేయును

జనులకు కోపంబువలన సర్వంబు చెడున్”

ఇంటిలో తరచూ కోపము వచ్చే వ్యక్తులుంటే ఆ ఇల్లు ఎప్పుడూ అశాంతితో, శోకముతో, అల్లకల్లోలముగా ఉంటుంది. కోపముతో ఉండే వ్యక్తులకు స్నేహితులు, బంధువులు అందరూ దూరముగా ఉంటారు. ప్రేమాభిమానములు కరువైపోతాయి. అందరూ మనలను ఏవగించుకుంటూ, దూరమైతే ఏమి సంతోషము?!

ఆశను అల్లుకుపోయే లతతో పోల్చారు. కోరికను పెరిగే చెట్టుతో పోల్చారు, కోపమును మాత్రము కాటువేసే పాముతో పోల్చారు భగవాన్. దానికి కారణము, కోపమువలన మనలో పగ పెరుగుతుంది. పగ పెరిగితే, కక్ష చేరుతుంది. మన కోరిక విఫలమయినందుకు ఎదుటివారిపై కక్ష సాధింపు ధోరణి అలవడుతుంది. పగ, కక్ష పాముయొక్క సహజ లక్షణాలు. అందుకనే కోపమును పాముతో పోల్చి, దాని కాటుకు బలికావద్దంటున్నారు స్వామి. మనము ఎదుటివారికి కోపముతో కీడు చేద్దామనుకుంటే, అది మన మానవత్వాన్నే కాటేస్తుంది.

సరే! ఈ ఆశలైనా, కోరికలైనా, కోపమైనాకూడ మన లోపలనుండి బయటకు వస్తున్నాయికాని, బయటనుండి లోపలకు వెళ్ళట్లేదు. లోపలనుండి పుడుతున్నాయంటే, వీటి పుట్టుక స్థానమైన మనస్సే సర్వమని మనకు తెలుసును. పైకి కనబడే చర్మరోగము పైపై

పూతమందులతో తగ్గదు. లోపలకు సరియైన ఔషధమును తీసుకుంటేనే పైకి కనబడే వ్యాధి నయమవుతుంది. దీనినర్థం, రోగకారకము లోపల ఉందికాని బయటలేదు. అదేవిధముగా ఈ ఆశలు, కోరికలు, కోపాలవంటి రోగాలకి మందు మన మనస్సుకు వెయ్యాలి.

భగవాన్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ సత్యసాయి 1976వ సంవత్సరంలో దసరా పండుగ దినాలలో మనస్సు, దాని తత్త్వమును, మర్మమును గురించి చెప్పారు. వీటిని అనునిత్యం మననం చేసుకుంటూ ఆచరణలో పెట్టగలగడమే మనము సేవించ వలసిన మందు.

“నిరంతరము లౌకిక సంబంధమైన విషయ వాసనల యందుచేరి తద్వారా మీ మనస్సుయొక్క వికారములు, చేష్టలు మితిమీరిపోయేరీతిగా మీరే పెంచుకొంటున్నారు. చక్కగా మనకిచ్చిన బుద్ధితో విచారణచేసి ఏ వాంఛలవల్ల

మనయొక్క గౌరవప్రతిష్ఠలకు కీడు కలుగుతున్నది, ఏ వాంఛలవల్ల మన మర్యాదకు లోపం కలుగుతున్నది అనే విచారణ చేయడము అవసరము” అని ఎప్పటికప్పుడు మనస్సును బుద్ధితో పర్యవేక్షిస్తూండాలని భగవాన్ చెబుతున్నారు. మనస్సు ప్రేరేపించే వాంఛలను మనము పరిశీలించి ఇది ఇప్పుడు అవసరమా? కాదా? అని విచారించి, అవసరమనిపించిన వాంఛలకు మాత్రమే ప్రాముఖ్యత నిచ్చి, అవసరములేని వాంఛలను ప్రక్కకు నెట్టివేయాలని స్వామి చెబుతున్నారు. మనస్సే పోజిటివ్, మనస్సే నెగిటివ్ అంటున్నారు స్వామి. మనస్సులో పుట్టే సర్వసంకల్పాలు భగవంతునివైపు మరల్చడానికి ప్రయత్నం చెయ్యడమే మనస్సుని అరికట్టే సులభోపాయ మని మనయందు ఎంతో కరుణతో చెబుతున్నారు భగవాన్ బాబావారు. ❖

SATHYA SAI MIRPURI COLLEGE OF MUSIC

Vidyagiri, Prasanthi Nilayam – 515 134, Dist. Anantapur, Andhra Pradesh

ADMISSIONS NOTICE

FULL-TIME COURSES

FOUNDATION COURSE (2 years)	DIPLOMA COURSE (3 years)
• Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla	• Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla
Eligibility: • Schooling: passed Std. VIII • Age: between 14 to 18 years	Eligibility: • Schooling: passed Std. X • Qualification: Foundation Course (or equivalent) in Music from a recognized College / Institution • Age: between 16 to 20 years

Applications: **1 January 2016 to 29 February 2016.**
 Admissions Tests & Interviews: **April 2016** at Prasanthi Nilayam, Andhra Pradesh.

Candidates may apply to the Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Prasanthi Nilayam – 515 134, Anantapur District, A.P. along with an Indian Postal Order / Bank Draft for ₹50/- drawn in favour of Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, payable at SBI, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi. The name and complete postal address should be clearly stated in block letters on the reverse of the IPO/DD and also in the requisition letter.

Alternatively, candidates may email their request to musicadmissions@sssihl.edu.in for the application form and Admissions Handbook.

+91 9441 911 391 | musicadmissions@sssihl.edu.in

వనితాజ్యోతి:

గుర్తింపు

చంద్రమౌళి రహదేవి

స్త్రీ పురుష సమానత్వం ఉండాలంటూ ఎందరో మహిళలు (కొందరు పురుషులుకూడా) పోరాడారు, పోరాడుతున్నారు. నాటి పరిస్థితులు వాస్తవానికి చాలా దారుణమైనవే మరి! విదేశాలలోకూడా స్త్రీలు తమ హక్కులకోసం ఎంతో శ్రమించారు. వింతైన విషయం ఏమిటంటే, అక్కడకూడా కొందరు, స్త్రీలకికూడా ఆత్మ ఉంటుందా? అని (అపనమ్మకంతో) అశ్రర్యపోయేవారట. ప్రజాస్వామ్య పరిపాలన ప్రారంభమైన తొలిరోజుల్లో స్త్రీలకి ఓటు హక్కు ఉండేది కాదు. పురుషులతో సమానంగా పనిచేసినా స్త్రీలకి సమాన వేతనం లభించేది కాదు. ఇక మన దేశంలో కొన్ని దురాచారాలు ఉండేవి. సతీ సహగమనం, భర్త మరణిస్తే స్త్రీలకి జీవించే హక్కు లేదని కొందరు, తలసీలాలు తీయిస్తూ కురూపిగా ఉంచాలని కొందరు, ఆడపిల్ల అని తెలియగానే భూణహత్యకి పాల్పడడం, ఆడపిల్లలకి చదువు అనవసరం అని భావించడం వగైరా వగైరా.

ఈ దురాచారాలనుండి బయటపడడానికి స్త్రీలకు కొన్ని దశాబ్దాలే కాదు, శతాబ్దాలు పట్టాయి. కేవలం శారీరక బలం వలన పురుషాధిక్యతని ఎదుర్కోలేరని స్త్రీని 'అబల'గా చిత్రించారు, కొందరు. కానీ, మానసికంగా, బుద్ధిపరంగా పురుషులతో తాము సమానులమేనని నిరూపిస్తూ ముందడుగు వేశారు స్త్రీలు. నిజంగా అభినందనీయమైన విషయమే ఇది!

కానీ ఈ పరుగులో తమ స్త్రీ ధర్మాన్ని, కొన్ని మౌలిక సూత్రాలని కొందరు విస్మరించారు. 'సమానత్వం' అనేది ఉన్నాదంగా మారగా స్త్రీలుకూడా మధ్యపానం, ధూమపానం చేయసాగారు. అవసరమైన స్వాతంత్ర్యం, మితిమీరిన స్వేచ్ఛ ఈ రెండింటికీ నడుమగల సున్నితమైన సరిహద్దు రేఖని కొందరు చెరిపివేస్తున్నారు. వస్త్రధారణ - అలంకరణలో పురుషులని అనుకరించడమే నాగరికత, ఆధునికత అనే దురభిప్రాయానికి తావిస్తున్నారు.

“దైవమునకు అందరూ ఒక్కటే” అంటూ స్వామివారు ఇలా కూడా అన్నారు,

“స్త్రీలు, పురుషులు అన్న వ్యత్యాసం ఈ విశ్వనాటక రంగమునందు మాత్రమే పరిగణింపబడుతుంది.”

సంప్రదాయకమైన వేషధారణకే ప్రాముఖ్యత నిస్తూ భగవాన్ నేడు వెళ్ళితలలు వేస్తున్న ఫ్యాషన్ ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. ఈనాడు పురుషులు సభ్యతాయుతమైన దుస్తులలో కనిపిస్తుంటే, కొందరు స్త్రీలు మాత్రం అధునికత పేరుతో ‘అభ్యంతరకరమైన వేషధారణ’కి ప్రాధాన్యత నివ్వడం సమాజంలో శోచనీయమైన విషయం. స్త్రీ పురుష భేదం విస్మరిస్తూ విందులు, విలాసాలు, నృత్యాలు చేయడం మన సంస్కృతి కానే కాదు. ఇలా విదేశీ నాగరికతని అనుకరించడం మన వ్యక్తిత్వానికి వన్నె చేకూర్చగలదా! నేటి యువతి తెలుసుకోవలసిన నీతినియమాలు సాయిమాత వివరిస్తున్నారు. అలకిద్దామా.

“సుగుణమే మీ సౌందర్యమని, శీలమే మీ శ్వాస అని, లజ్జయే మీ ప్రాణమని, సత్యవర్తనే మీ నిత్య కృత్యమని తలంచి, దైవప్రీతి, పాపభీతి అనే మొలకలను మీ హృదయ క్షేత్రమున నాటి మీ నిజాయతీని పెంచుకుని, స్త్రీ ధర్మమును నైతిక ధార్మిక మార్గములలో ప్రకటిస్తూ, మనోవాక్యాయములయందు సత్య ధర్మములను పోషిస్తూ, సర్వవిద్యల సారమిది యని మానమర్యాదలతో మీ శీలమును పరిరక్షించుకోండి.”

ప్రశాంతి నిలయంలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యా వైద్య సంస్థలలో, ప్రపంచవ్యాప్తంగా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలలో పనిచేస్తున్న మహిళలందరూ చక్కని సంప్రదాయ వస్త్రధారణలో తమ స్వీయప్రతిభ, అంకిత భావంతో గుర్తింపు పొందుతున్నారు కదా! ‘ముదితల్ నేర్వగరాని విద్య గలదే ముద్దార నేర్పించినన్’ అనే మాట పూర్తిగా నిజం సుమా అంటూ ప్రతి రంగమూ

స్త్రీలను ఆహ్వానిస్తున్నది. చురుకుదనం, నైపుణ్యం, తేలివితేటల్నివ్వడంలో ఆ దైవం స్త్రీలకి ఏమాత్రం అన్యాయం చేయలేదు. తమ వ్యక్తిత్వానికి గుర్తింపు లభించేలా ప్రయత్నించే అద్భుత శక్తి (పురుషులవలె) స్త్రీలలో కూడా అదే స్థాయిలో ఉంటుంది. కేవలం దానిని గుర్తించడమే విజయానికి తొలిమెట్టు. అజ్ఞానపు ముసుగు తొలగించుకుంటే ఆపై సమానత్వం, విలువ, గుర్తింపు తప్పక లభిస్తాయి.

వాస్తవానికి స్త్రీ ‘అబల’ కానే కాదు. సాక్షాత్ ప్రత్యక్ష పరమాత్మయే వివరిస్తున్నారు. గమనించండి -

“స్త్రీ అబల కాదు, సబల. యమునితో పోరాడి తన పతి ప్రాణములను తిరిగి సంపాదించుకున్న సావిత్రి అబలా?

త్రిమూర్తులను పసిపాలుగా మార్చి వారితో ఆడుకొనిన అనసూయ అబలా?

సూర్యోదయాన్ని నిలిపివేసి తన పతి ప్రాణములను రక్షించుకొన్న సుమతి అబలా?

పదమూడు సంవత్సరములు తన పతులతో కూడి అరణ్యములో అనేక కష్టనష్టములను సహించి భరించి సాధించినటువంటి ద్రౌపది అబలా?

పదునాల్గు సంవత్సరములు శ్రీరామునితో అరణ్యములకేగి కాలం గడిపిన సీత అబలా?

రాజయోగి జనక మహారాజుతో సర్వ శాస్త్రములను, ఉపనిషత్తులనుగురించి వాదించిన గార్గి అబలా?”

వీరంతా తమదైన శైలిలో తమకంటూ గుర్తింపు తెచ్చుకుని చరిత్రలో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయారు. ఎవరూ ఎవరినీ అనుకరించలేదు. స్త్రీ జాతికి గర్వకారణంగా నిలిచారు. భారతీయ సంస్కృతి ఔన్నత్యాన్ని జగతికి చాటారు. ఇలా చెప్పుకుంటూపోతే ఎన్నో ఉదాహరణలు మనకి కానవస్తాయి. మహాపతివ్రత అయిన బృంద తులసీ మొక్క రూపుదాల్చింది. తులసీమాతగా మనచేత నిత్యం పూజలందుకుంటూ, నిత్యపూజావిధానంలో విశిష్టమైన స్థానాన్ని అలంకరించింది. అలాగే సతీ అరుంధతి సప్త మహర్షులలో (సప్తర్షి మండలంలో) భర్త

అయిన వసిష్ఠ మహర్షి ప్రక్కన స్థానం పొందింది. వివాహ సమయంలో ఏ వధువు తన భర్తతో కలసి అరుంధతీ నక్షత్రాన్ని దర్శించే ప్రయత్నం చేస్తుందో, ఆమె నిత్యకల్యాణిగా, సౌజన్య సౌశీలవతిగా రాణించగలదని పెద్దలు చెబుతారు.

ఆది శంకరులవారు తమ దిగ్విజయ యాత్రలో ఒకసారి మండనమిశ్రునితో వాదములో పాల్గొన్నారు. ఆ వాదమునందు న్యాయనిర్ణేతగా వారు మండనమిశ్రుని భార్యయైన ఉభయభారతిని నిర్దేశించారు. సామాన్యంగా వాదములో పాల్గొనే వ్యక్తి భార్యకి ఇలాంటి అవకాశం ఇవ్వబడుతుందా? మరి సాక్షాత్ ఆది శంకరులవారే ఉభయభారతికి ఇటువంటి గౌరవం ఇవ్వడం అపూర్వమైన విషయమే కదా!

సారాంశం - హక్కులకోసం పోరాడడంలో అనుచిత మేమీ లేదుకానీ స్త్రీగా తన ధర్మాన్ని ఏనాడూ విస్మరించరాదు. అలాగే తాను అబలననే ఆలోచనకి తావివ్వకూడదు. ఇంట్లో సమాజంలో స్త్రీ పోషించే ప్రతి పాత్ర విలువైనదే. ఆ దేవదేవుని అమృతవచనాలలోని సందేశం అందుకుందామా:

“మీలో చాలామంది విభిన్న రంగాలలో ప్రవేశించి రాణించవచ్చు. కానీ ఏ పదవులేనినా మీ ప్రధాన ధర్మమును విస్మరించకండి. భారతీయ సంస్కృతిని పరిరక్షించే బాధ్యతని స్వీకరించండి. సక్రమమైన మార్గములో నడవండి. జగత్తు మిమ్ములను అనుసరిస్తుంది. మానవత్వాన్ని తీర్చిదిద్దగలిగేది స్త్రీలే.”

తల్లి పాత్ర పోషణలో స్త్రీకి లభించే విలువ, గుర్తింపు, గౌరవ మర్యాదలు అనన్య సామాన్యమైనవి.

‘ఉపాధ్యాయాన్ దశాచార్యః ఆచార్యాణాం శతం పితా సహస్రంతు పిత్రాన్ మాతా గౌరవేణాతిరిచ్యతే’

(అంటే పదిమంది ఉపాధ్యాయులకంటే ఒక ఆచార్యుడు; వందమంది ఆచార్యులకంటే ఒక తండ్రి; వెయ్యిమంది తండ్రులకంటే ఒక తల్లి గొప్పదని అర్థం)

ఇంతటి గౌరవ మర్యాదలు అందుకొనే అత్యున్నతమైన పాత్ర స్త్రీలది. అలాంటప్పుడు ‘సమానత్వమ’నే భ్రాంతిలో స్త్రీ ధర్మాన్ని విస్మరించడం అనుచితమే కదా! ❖

సత్యహవాసం మనస్సుని నిర్మలమొనరిస్తుంది

జాడ్యం భియో హరతి సించతి వాచి సత్యం

మానోన్నతిం దిశతి పాప మపాకరోతి

చేతః ప్రసాదయతి దిక్ష్ణ తనోతి కీర్తిం

సత్సంగతిః కథయ కిం న కరోతి పుంసామ్

సత్యహవాసమువల్ల అనేక మంచి ఫలితములున్నాయి. దానివల్ల బుద్ధి జాడ్యము వదలిపోతుంది, అది సత్యమునే పలికిస్తుంది; ఆత్మగౌరవమును నింపుతుంది; పాపపుటాలోచనలను దూరముగా కొడుతుంది; మనస్సును నిర్మలమొనరిస్తుంది; మంచిపేరును నలుదెసలా వ్యాపింపజేస్తుంది. మంచివారితో చెలిమివల్ల కలుగని మంచి ఏమున్నది!

(సూక్తి ముక్తావళి)

బాలవికాస్:

త్రికరణ శుద్ధి

డా॥ లావణ్య సరస్వతి

“మనసునందు మంచి మాటలందున మంచి
నడతలందు మంచి పొడమకున్న
సాయి మిమ్ము మెచ్చి సంతోషమెటులిచ్చు?”

అని ప్రశ్నించారు స్వామి. అందరికీ సంతోషం, ఆనందం మనశ్శాంతి కావాలి. కాని, దానికి స్వామి చెప్పినవి ఆచరించడం మాత్రం పెద్దవాళ్ళకుకూడా కష్టసాధ్యమవుతున్నది. చిన్నతనంనుంచి పెంచాల్సిన గుణాలలో ముఖ్యమైనవి దయ, కరుణ, జాలి, ప్రేమ, సత్యం, ధర్మం, అహింస. ఇలాంటి మానవతా విలువలు పెంచి పోషించి, మనోవికాసం కలిగించడమే బాలవికాస్ ధ్యేయం.

‘మాటలో తీపుంచి మనసులో చేదుంచ’ ప్రయోజనము లేదంటారు స్వామి. మనసులో మంచి ఆలోచన ఉన్నా మాట ఆ మంచితనాన్ని చూపించాలి. ఎదుటివారు చెప్పినది మీకు అంగీకారం కాకున్నా, మాట పరుషంగా ఉండకూడదు, అంటారు స్వామి. కనుకనే You may not always oblige, but speak always obligingly అన్నారు. ఇదే భగవద్గీతలో ‘వాఙ్మయం తప ఉచ్యతే’ అంటూ ‘వాచిక తపస్సు’ అని చెప్పబడింది.

“మనస్వేకం వచస్వేకం కర్మణ్యేకం మహాత్మనః” మహాత్ములకు మనసు, మాట, కర్మ ఒక్కటిగానే ఉండి త్రికరణశుద్ధి ఉంటుంది. “మనస్వస్యత్ వచస్వస్యత్ కర్మణ్యస్యత్ దురాత్మనః” దుర్మార్గులకు మనసులో ఒకటి, మాట ఒకటి, కర్మ మరొకటిగా ఉంటాయి. మనసు ఆలోచనలకు కేంద్రం. ఈ ఆలోచనలకు మూలం ఇంద్రియాలు. బాహ్యప్రపంచమునుంచి అందిన జ్ఞానాన్ని ఇంద్రియాలు మనసుకు పంపుతాయి. సంకల్ప

వికల్పాలతో మనసు పనిచేస్తూ ఉంటుంది. మనసు ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తూనే ఉంటుంది. దానికి మనం మంచి విషయం అందిస్తే, అది మంచినే మననం చేస్తూంటుంది. మనసు అందించే సంకేతాలతో మళ్ళీ ఇంద్రియాలు కర్మను ఆచరిస్తాయి.

ఇదే 3HV. త్రికరణాలు “హెడ్, హార్టు, హేండ్”, ఈ మూడింటి శుద్ధి త్రికరణశుద్ధి అంటారు బాబా. మనసులో ఒకటి పెట్టుకుని మాట మరొకటి మాట్లాడుతూ, చేసే పని వేరొకటిగా ఉంటే అది త్రికరణశుద్ధి ఎలా అవుతుంది?! మనసులో, లేక ‘హెడ్’లో వచ్చిన ఆలోచనను ‘హార్టు’కు (హృదయానికి) పంపాలి. Heart is the seat of GOD. హృదయంలో గుడికట్టుకుని ఉన్న అంతర్భావి ఆలోచనల్ని ఫిల్టర్ చేసి ‘హేండ్’కు పంపుతాడు. దైవస్పర్శ సోకినప్పుడు అవి పవిత్రమైనవే అవుతాయి. అప్పుడే చేతులు ఆ పనిని చేస్తాయి. అది సక్రమంగా ఉంటుంది.

“మనిషి మాధవత్వంవైపు మరలాలి. పశుత్వాన్ని వదలాలి. ఆలోచనలు ‘హెడ్’నుంచి ‘హార్టు’కు పోకుండా ‘డైరెక్టు’గా ‘హేండ్’కు వస్తే ‘షార్టుసర్క్యూట్’ అయి షాక్ కొడుతుంది” అంటారు, భగవాన్. ❖

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 50వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఇది మనకు తెలియాలి

“ఆధ్యాత్మిక రంగంలో వ్యాపారం దైవద్రోహం” అని హెచ్చరించారు, భగవాన్. ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని మనం బాధ్యతాయుతంగా వ్యవహరించాలి. ముఖ్యంగా ఆధ్యాత్మిక పత్రికలు, ప్రసంగాలు ఈ అంశాన్ని ప్రతిబింబించాలి. సత్యాన్ని చాటడంలో నిర్మోహమాటంగా, సూటిగా, సూక్ష్మంగా ఉండాలి. ఏ అవతారమూర్తి పేరిట జరుగుతున్నదో వారి ఉద్దేశాలను, సందేశాన్ని తెలియజేయడంలో నిర్భీతిగా వ్యవహరించాలి. వారి కీర్తికిగాని, వారు ఏర్పరచిన సంస్థలకుగాని లవలేశం వ్యతిరేకంగా ఎవరైనా ప్రవర్తించినప్పుడు నిర్బంధంగా ఖండించాలి. ఇందులో రాజకీయం, సమయానుకూలం, అవకాశవాదం, జంకడం, వెనుకాడడం, “నొప్పింపక తానొప్పుక తప్పించుకుని తిరిగే” ధోరణి లేకుండా దైవభక్తిని, గురుభక్తిని చాటాలి. లేకపోతే, “మాత పితా గురు దైవము మరి అంతయు నీవే” అనడంగానీ, “త్వమేవ మాతా చ పితా త్వమేవ” అనడంగానీ కేవలం చిలుకపలుకులు పలికినట్లు సూక్తులను వల్లెవేసినట్లువుతుందిగానీ మనసా వాచా కర్మణా నమ్మి పలికినట్లు కాదు.

తరువాత సందేశానికి అత్యంత ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. అంటే సద్గురు బోధని, తత్త్వసారాన్ని అందంగా, సుస్పష్టంగా ప్రకటించాలి. మహిమా విశేషాల వర్ణన, వివరణలు సందేశాన్నందించి జీవితాలను సరిదిద్దేవిగా ఉండాలి; సాధనకు ఉపక్రమింపజేసేవిగా ఉండాలి; ఆధ్యాత్మిక పరిణతిని కలిగించాలి. కేవలం విషయం గొల్పడం ప్రధానం కాదు, విషయం అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పడం ముఖ్యం. చాలా సూటిగా, సరళంగా ఉన్న

బాబావారి సందేశాన్ని మన అనవసర వ్యాఖ్యానాలతో క్లిష్టం, కష్టతరం చేయకూడదు. నిత్యనూతనంగా ఉండేవిధంగా ప్రచార ప్రబోధలు జరగాలి.

ఈనాడు మరొక వర్గంవారున్నారు. వారి ప్రసంగాలను సాయి సూక్తులతో నింపుతారు. కానీ, అవన్నీ బాబావారు చెప్పినట్లుగాకానీ, వారి పేరునిగానీ ఎక్కడా ప్రస్తావించరు. ఎందుకని ప్రశ్నిస్తే, బాబావారికి ప్రచారం అక్కర్లేదంటారు. మరి మీ ప్రచారం ఎందుకు అని అడిగితే వారినుండి సమాధానం ఉండదు. బోధించిన సాయిపేరు చెప్పడానికి సందేహం, జంకుబొంకు ఉన్నప్పుడు అటువంటివారు భక్తులనిపించుకోగలరా? మన తల్లి, తండ్రి పేర్లు చెప్పడానికి సంకోచిస్తామా? మరి మన మాత పితా గురు దైవమైన బాబావారి పేరు చెప్పడానికి బిడియమెందుకు? అది కృతజ్ఞత, భక్తి అనిపించుకుంటుందా? ‘తండ్రి ఆస్తి కావాలికానీ తండ్రి వద్దు’ అన్నట్లుంది వీరి వైనం. ఈ ధోరణి లౌకికమా పారమార్థికమా అని ప్రశ్నించుకోవాలి. పోనీ ఊరుకుంటారా అంటే అదీ లేదు. ఎందరి పేర్లో ప్రస్తావించి పాండిత్య ప్రదర్శన చేస్తారు. స్వామి దగ్గరకొచ్చేటప్పటికి ఏమవుతుందో నాకర్థం కావటం లేదు. బాబావారి అవతార విశిష్టతను, వారి విశేష బోధనా శైలిని చిత్రీకరించాలి. బాబావారిపై భక్తి అంకురించేలా చెప్పాలి. అనుభవాలు ఆసక్తిని, భక్తిని ప్రేరేపించి, సందేశం సేవామార్గంలో పయనింపజేసేవిధంగా ఉండాలి. ఈ రెండింటి అనుభవమే జ్ఞానం. భగవాన్ చెప్పారు:

“నేను ఏ ప్రచారంకొరకూ రాలేదు. ఏ మతం కోసమో, ఏ సిద్ధాంతంకోసమో, అనుచరులను ప్రోగుచేసుకోవడానికో రాలేదు. నా మార్గంవైపు

గాని, ఏ ఇతరములవైపుగాని ఎవరినీ ఆకర్షించే ఉద్దేశ్యం నాకు లేదు. ఏకత్వాన్ని, ఆత్మతత్వాన్ని, ప్రేమమార్గాన్ని, ప్రేమధర్మాన్ని, ప్రేమావశ్యకతను ప్రకటించడానికి వచ్చాను”

స్వామి సందేశంపై మనం పరిపూర్ణ విశ్వాసం ఉంచాలి. వారి సందేశం గీటురాయివలె ఉండి, మనల్ని ఇతర వ్యాఖ్యానాలనుండి, చేష్టలనుండి రక్షిస్తుంది. వారెంతవారైనా సరే, ఎంతకాలం బాబావారికి సన్నిహితంగా ఉండినా సరే, బాబావారి బోధల గీటురాయి పరీక్షకు నిలవాలి. అందరినీ ప్రేమించండికానీ, విశ్వసించవద్దు అన్నారు. మన నడవడిక వారి సందేశాన్ని అనుసరించి ఉన్నప్పుడు అన్ని ప్రయత్నాలలోనూ మనకు విజయం తథ్యమన్నారు. స్వామి సందేశాన్ని ఆకళింపు చేసుకొని, పూర్తి నమ్మకంతో ప్రేమించి, ఆరాధించి ఆ బాటలో ప్రయాణించుమన్నారు.

ఇటీవలి కాలంలో ‘సూక్ష్మదేహం’ (subtle body), ‘కాంతి దేహం’ (light body) గురించి వింటున్నాము. ఈ రూపంలో బాబావారు వేరొకరిద్వారా సందేశాలిస్తున్నారని కొందరు ప్రచారం చేసుకుంటున్నారు. ఈవిషయంలో బాబావారు అనుగ్రహించిన సందేశాన్ని మనము గుర్తు చేసుకోవాలి. సూక్ష్మదేహం అంటే ఏమిటో వివరిస్తూ, 1972 జూలై 26 నాటి ప్రసంగంలో భగవాన్ ఇలా సెలవిచ్చారు:

“నేను” / “ఆత్మ” అనేది పంచకోశములతో చుట్టబడి ఉంటుంది. వీనిలో మొదటిది అన్నమయ కోశము. దీనితో స్థూలదేహము నిర్మితమైంది. ప్రాణమయ మనోమయ విజ్ఞానమయ కోశములతో సూక్ష్మదేహము ఏర్పడింది. ఐదవదైన ఆనందమయ కోశమునకు చెందినదే కారణ దేహము. “నేను” / ఆత్మ కు హద్దులు లేవు, బంధాలుండవు. ఈ ‘నేను’ ను గుర్తించడానికి మనసే గురువు. ఈ మనసు బుద్ధిని అనుసరించి ఆనందాన్నందుకుంటుంది. ఇది సరియైన మార్గం. అట్లుకాకుండా మనసు భౌతికంవైపు పయనిస్తే పతనానికి దారితీస్తుంది.

1990 జూలై 25 నాటి దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ ఇలా సెలవిచ్చారు:

సూక్ష్మదేహం స్వప్నావస్థకు చెందినదేకానీ, జాగ్రదవస్థకు చెందినది కాదు. జాగ్రదవస్థకు, స్వప్నావస్థకు సంబంధం లేదని తెలిసినదే!

ఇక్కడ మనము తెలుసుకోవలసింది ఏమిటంటే, కేవలం స్వప్నావస్థకు మాత్రమే పరిమితమైన సూక్ష్మదేహం వేరొకరిద్వారా సందేశాలివ్వడమేమిటి? ప్రసంగించడమేమిటి? కనుక, ఈ సూక్ష్మదేహం లేదా కాంతిదేహం మాట్లాడటం, వేరొకరిద్వారా సందేశాలివ్వడం నమ్మడగింది కాదు. ఈ నిర్ణయం పైన ఉదాహరించిన స్వామి సందేశాల ఆధారంగా రావలసి ఉన్నది. సాయి సందేశం మనకు ప్రమాణం, వేదం.

ఈనాడు ఏమి జరుగుతున్నదంటే, తనను తాను ‘మీడియం’ లేక మధ్యవర్తిగా ప్రకటించుకొని, తాను మాత్రమే ‘చూస్తున్న’, ‘వింటున్న’ సూక్ష్మదేహంతో బాబావారు తనకు అందిస్తున్న సందేశాలుగా చెప్పుకుంటూ ఇంటర్వ్యూలు, ప్రసంగాలు ఇవ్వడం జరుగుతున్నది. ఇది ఈనాడు జరుగుతున్న విపరీత ప్రక్రియ. పైగా ఒక అడుగు ముందుకు వేసి ఈ ‘మీడియం’ (మధ్యవర్తి) తనను తాను భగవాన్ బాబావారి ‘కమ్యూనికేటర్’నని (వార్తావాహకుడనని) కూడా చెప్పుకోవడం జరుగుతున్నది. దీనిని బాబావారు పలు సందర్భాలలో నిర్ద్వంద్వంగా ఖండించిన విషయం తెలిసిందే!

నేను ఎవరినో ఆవహించి వారిద్వారా సందేశాలిస్తున్నట్లు సలహాలిస్తున్నట్లు నటిస్తారు. నేను ఎవరిద్వారా మాట్లాడను, ఎవరినీ ఆవహించి ఏదీ చెప్పను. నేరుగా, సూటిగా వచ్చి మీకు శాంతిసంతోషాల నందిస్తాను.

ఈవిషయంలో మనకు సందేహం లేదు, ఉండకూడదు. “స్వామి కలలో కనపడి నాకు చెప్తున్నారు. వారు సూక్ష్మశరీరంతో కనిపించి కొన్ని ఆదేశాలిచ్చారు” అంటూ చెప్పుకుంటున్నారు, కొందరు. ఇలాంటి సందర్భంలో

స్వామి హెచ్చరికలను మనం గ్రహిస్తే కర్తవ్యము బోధపడుతుంది. స్వప్నంలో వారిచ్చిన సందేశాలు ఆ వ్యక్తికి మాత్రమే పరిమితం. ఇతరులకు సంబంధం లేదు. కనుక, స్వామి నాకు కలలో కనిపించి నీకు ఈప్రకారం చెప్పమన్నారనడం బూటకం. స్వామికి, భక్తులకు నడుమ నీ కలలు నిలువకూడదు. అవి నీవరకే పరిమితం. ఒక వ్యక్తికి స్వామి కలలో కనిపిస్తే అతడికి సంబంధించిన విషయాలను మాత్రమే తెలియజేస్తారని “సత్యం శివం సుందరం” నాలుగవ సంపుటంలో ఉన్నది.

“స్వామి నాకు కలలో కనిపించి తనగురించి ప్రచారం చెయ్యమన్నారు. నీనుండి విరాళం సేకరించమన్నారు” అని ఎవరైనా కనబడి మీకు చెప్పవచ్చును. అట్టి మోసకారుల మాటలు నమ్మవద్దు. వారికి తగిన శిక్ష విధించండి, బుద్ధి చెప్పండి. ఈ సలహా మీకు ఇవ్వవలసిన అవసరం ఇప్పుడు ఏర్పడింది.

- బాబా (1965 మార్చి 26)

మనందరి అనుభవాలలో స్వామికి మధ్యవర్తులుండరని బాగా గుర్తెరిగిన విషయమే. ఒకానొక సందర్భంలో నేను, “ఎవరో చెప్పినారు, ఆప్రకారం చేస్తున్నాను స్వామీ,” అంటే, “నువ్వు నన్ను అనుసరించడానికి వచ్చావుకానీ వేరెవరినో కాదు” అన్నారు, బాబా.

వేరెవరో వారి పక్షాన సమస్యను స్వామికి విన్నవించ వలసిందిగా ఒక సన్నిహిత భక్తుని కోరినప్పుడు ఆయన ఈవిధంగా స్పందించారు, “ఇది మీ సమస్య. మీకు మీరే విన్నవించుకోవాలి. స్వామికి, భక్తులకు నడుమ మధ్యవర్తులుండరని, అట్టివారిని స్వామి ఇష్టపడరని మీకు తెలిసినదే! ప్రతి ఒక్కరితో స్వామికి ప్రత్యేకానుబంధం ఉంటుంది.”

జాన్ హిస్లాప్ స్వామిని మధ్యవర్తులగురించి అడిగారు. “స్వామి ఫోటో చూసి ఇతరుల సమస్యలు, ప్రశ్నలు అడుగుతాను. నాకు అప్పుడు మీ ఆదేశాలు, సూచనలు తెలుస్తాయి. ఇది సరియైనదేనా?” అని అడిగినప్పుడు బాబావారు వెంటనే సమాధానమిచ్చారు, “అది

సరియైనది కాదు. స్వామికి నీగురించి నీవు చెప్పుకొనవచ్చు, ప్రార్థించవచ్చు. అంతేకాని, నీవు భక్తులకు, సాయికి మధ్యవర్తిగా వ్యవహరించకూడదు. ఆరకమైన మధ్యవర్తిత్వం పనికిరాదు. ఇది తప్పు.”

“నేను వారిద్వారా మాట్లాడుతున్నట్లో వ్యవహరిస్తున్నట్లో చెప్పుకుంటూ కొందరు హిస్టేరియాతో చేస్తున్న వికార చేష్టలను చూసి మానసికంగా బలహీనులైనవారు వారికి వశులై పోతున్నారు. నాకు ఎవరిద్వారానో మాట్లాడ వలసిన అవసరం లేదు. వైరాగ్యంతో తమ శరీరాన్ని కృశింపజేసి, చుట్టూ పుట్టలు పెరిగినా చలించక ఎన్నో సంవత్సరాలు సాధన చేసిన విరాగులు, తపోసంపన్నులకు సహితం అందని నేను ఈ సోమరిపోతులకు, పీకలదాకా తింటూ ఇంద్రియాలకు బానిసలై తిరుగాడేవారికి అంత తేలికగా లభ్యమవుతానా! వారి మాటలు, చేష్టలు, కదలికలు డొల్లతనాన్ని తెలియజేస్తాయి. అవియన్నియు నిష్ప్రయోజనములు. ఇట్టివారికి ధూపం, హారతుల నిచ్చేవారు, ఆరాధన సల్పేవారు నానుండి దూరమవుతారు; అసత్యం వెంట పరుగెత్తినవారవుతారు. విలువ లేనటు వంటి, నీచమైన డోలాయమానమైన నటనలో పూర్ణమైన దివ్యత్వము కాలం గడుపుతుందా! భగవంతుడు అవతారం దాల్చినప్పుడు తుచ్చమైన

పాత్రలోగాని, మలిన శరీరాల్లోగాని ప్రవేశించడు. ఈరకమైన అసత్య ప్రచారం చేసేవారితో కఠినంగా వ్యవహరించండి. వజ్రపుకాంతుల నెరిగినవాడు గాజుముక్కలచేత ఆకర్షితుడు అవుతాడా?! దైవాన్ని ఏ పేరుతోనైనా పిలవండి. భగవంతుడు వజ్రము. ఎంత చెప్పుకున్నా, వాదించినా గాజుముక్క వజ్రం కాగలదా?!”

- బాబా (1962 మార్చి 4)

2002 జూలై 22 నాటి దివ్యోపన్యాసంలో స్వామి తీవ్రమైన హెచ్చరిక గావించారు:

“సాయి నామంతో కొందరు వ్యాపారం చేస్తున్నారు. బాబా భక్తులమని చెప్పుకుంటూ మోసగిస్తున్నారు. సాయి నామంతో అన్ని ప్రాంతాలకు, విదేశాలకు వెళ్ళి విరాళాలు సేకరిస్తారు. ఇది పెద్ద నేరం. ఇతరులనుండి నేను నయాపైసా ఆశించను. నేను ఇటువంటి వ్యాపారాన్ని అంగీకరించను. ఈరకమైన ధోరణి కల వ్యక్తులు సమీపిస్తే వాళ్ళని గెంటివెయ్యండి. ఆధ్యాత్మిక రంగంలో వ్యాపారాన్ని రానివ్వకండి. స్వామి ఎవరినుండి విరాళాలు సేకరించరు. స్వామి సందేశాన్ని వ్యాప్తి గావించుమని ఎవరినీ

నిర్దేశించరు. ఈరకమైన మోసగాళ్ళతో నాకు సంబంధం లేదు.”

ఇలాంటి సందర్భంలో, సత్యస్వరూపులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు మహాసమాధి అనంతరం తమ సందేశాలకు, ఆదేశాలకు విరుద్ధంగా తమ సంకల్పాన్ని మార్చుకొని వేరొకరిద్వారా మాట్లాడుతున్నారనుకోవాలా? మారేది సత్యం కాదు కదా! అది త్రికాలాబాధ్యం కదా! అలాంటప్పుడు కొందరు స్వామికి ‘మీడియమ్’లుగానూ, ‘కమ్యూనికేటర్’లుగానూ ప్రకటించుకోవడమేమిటి? వారి ద్వారా స్వామి సందేశాలివ్వడమేమిటి? మనకు బాబావారి సందేశం మాత్రమే ప్రమాణం, పరమ సత్యం. తద్బిన్నమైనవి అసత్యం, విరుద్ధం, భ్రమ, మానసిక చాంచల్యం, బలహీనత, అహంకారపూరితమైన ‘ఐడెంటిటీ క్రైసిస్’ వ్యక్తీకరణ. ఇంకా ఏవైనా ఇతర కారణాలు ఉండవచ్చు. పై అంశాలన్నింటికీ ప్రామాణికంగా మనం బాబా సందేశాలలో సమాధానం పొందవచ్చు. తెలిసి తెలిసి పొరపాటు చేయకూడదు సుమా! ఆధ్యాత్మిక పతనం అధోగతి పాలుచేస్తుంది. ఇన్నాళ్ళు ఇన్నేళ్ళు చేసిన సాధన పరశురామప్రీతి అయిపోతుంది.

స్వామిని మనసారా చేతులు జోడించి ప్రార్థిద్దాం. విపరీత ధోరణులనుండి కాపాడుమని వేడుకొందాం.

(సశేషం)

కష్టం సుఖం దైవప్రసాదములే!

దైవానుగ్రహం కోరే సాధకుడు కష్టాలకు క్రుంగక, సుఖాలకి పొంగక రెండూ దైవప్రసాదములుగా భావించాలి. నిజమైన భక్తుడు సర్వం భగవత్సంకల్పమే అన్న దృఢ విశ్వాసంతో ఉంటాడు. మానవునికి కష్ట సుఖాలు దైవశాసనానుసరించి జన్మాంతర కర్మఫలములుగా కలుగుతాయి. భగవంతుణ్ణి త్రికరణశుద్ధిగా ఆరాధిస్తే భగవదనుగ్రహము ననుసరించి కొందరికి కష్టాలు తీరుతాయి, కొందరికి కష్టాల తీవ్రత తగ్గుతుంది, కొందరికి కష్టాలను భరించే శక్తి ప్రసాదింపబడుతుంది. భగవదనుగ్రహం పొందడానికి బేరాలాడడం అవివేకం.

- బాబా

హృదయవాసి

డా. శ్రీరంగనాథరాజు

అది 2007వ సంవత్సరము, చెన్నైలో అతిరుద్ర మహాయజ్ఞం జరుగుతున్నందున స్వామి 9 మంది విద్యార్థులతోపాటు నన్ను మొత్తం 10 మందిని అక్కడకు తీసుకువెళ్ళారు. ఒకరోజు మధ్యాహ్నం భోజనం తరువాత స్వామి మాకందరికీ కానుకలుగా వాక్మెన్లు ఒక్కొక్కరికి పంచుతున్నారు. అయితే, ఆ కానుకలు ఉంచిన సంచిని చూడగానే, “ఆ బ్యాగు ఎంత బాగుంది! స్వామీ, ఆ బ్యాగు నాకివ్వండి” అని మనసులోనే అనుకున్నాను.

ఇంతలో ఆ కానుకలను పంచడం పూర్తి కావచ్చింది. ఇంకా ఒక్కటి మాత్రమే మిగిలి ఉంది. సాధారణంగా నే విన్నది ఏమంటే, స్వామి కానుకలన్నింటినీ పంచిన తరువాత ఆ కానుకలుంచిన సంచిని కూడా ఎవరో ఒకరికి కానుకగా ఇచ్చేస్తారని. అలా అనుకున్నానో లేదో స్వామి నిజంగా ఒక్కొక్కరినీ అడగటం ప్రారంభించారు. నన్నుకూడా అడుగుతారేమోనని ఆత్రంగా ఎదురు చూడసాగాను. కానీ నన్ను మినహా అందరినీ “నీకు బ్యాగు కావాలా?” అని ప్రశ్నించారు.

అందరూ కళ్ళు పెద్దవిగా చేసి స్వామికేసి చూస్తూ నమస్కరించారు. అప్పుడు నేను, “నన్ను తప్ప స్వామి అందరినీ అడిగారు, వారిలో ఎవరో ఒకరికి ఇస్తారులే, నాకెందుకు ఇస్తారు?” అనుకుని ఒకప్రక్కకు జరిగి నిల్చున్నాను.

ఇంతలో స్వామి ఒక విద్యార్థిని పిలిచి, “ఇదిగో, ఈ బ్యాగు కవి అడిగాడు, వానికి ఇవ్వు” అన్నారు. స్వామి ఆ మాట అనడంతోనే స్వామి నోట ‘కవి అడిగాడు’ (స్వామి నన్ను ‘కవి’ అని పిలిచేవారు) అనే పదం విన్నది నిజమేనా అన్నట్టు ఉలిక్కిపడ్డాను.

ఇంతలో విద్యార్థులందరూ, “వీడు ఎప్పుడు అడిగాడు?” అన్నట్టు స్వామినీ నన్నూ మార్చిమార్చి చూడసాగారు.

అప్పుడు ప్రక్కనే ఉన్న ఒక విద్యార్థి సాహసించి, “స్వామీ! బ్యాగు ఎవరూ అడగలేదు” అని చెప్పాడు.

వెంటనే స్వామి, ‘నోరు మూసుకో’ అని అంటూ విద్యార్థులందరివైపు చూస్తూ, “వాడు అడిగాడు, నాకు మాత్రమే తెలుసు” అని నన్ను చూస్తూ, “ఇటు రా!” అని పిలిచారు.

ఆనందాశ్చర్యాలతో నేను ముందుకు కదిలాను. స్వామి ‘తీసుకో’ అని బ్యాగు చేతిలో పెడుతూ నన్ను చూసి కొంటేగా నవ్వారు. ఆ చిరుమందహాసానికి ముగ్ధుడనైన నా మనసుకే తెలుసు, స్వామిని నేను ఎప్పుడూ ఏవిధంగా బ్యాగు అడిగానో!

అదే రోజు రాత్రి భోజనం ముగించిన తరువాత స్వామి నన్ను పిలిచి మరుసటిరోజు ఉపన్యాసం గురించి అడగసాగారు.

“రేపు నీవు ఏ అంశంమీద మాట్లాడుతున్నావు?” అని ప్రశ్నించారు. “కృతజ్ఞత మీద స్వామీ” అని బదులిచ్చాను. ‘సంతోషం’ అంటూ వేలమంది భక్తుల ముందు ఎలా ఉపన్యసించాలో సూచించసాగారు.

దానిలో భాగంగా, “ఇక్కడ చాలామంది తమిళులే! వారికి తెలుగు అంత బాగా అర్థం కాకపోవచ్చు. కాబట్టి నీవు ప్రసంగంలో పద్యాలు కొంచెం తక్కువ చెబితే బాగుంటుందేమో” అన్నారు.

ఆ ప్రసంగంకోసం ఎన్నో కఠినమైన పద్యాలను సిద్ధం చేసుకున్న నాకు ఒక్క క్షణం ఆ మాట బాధ కలిగించింది. అయితే, ఆ ఆలోచన నా మనసులోకి ఇంకకముందే స్వామి నా భుజాన్ని తడుతూ, “ఏయ్! బాధపడకు, ఫరవాలేదు, బాగా పద్యాలు చెప్పు” అన్నారు.

అద్దంలోని ప్రతిబింబం కూడా అంత త్వరగా స్పందించకపోవచ్చు కానీ, క్షణకాలంలో భక్తుల హృదయాలలో అంకురించిన ఆలోచనని పసిగట్టడం ఒక్క అంతర్యామికి మాత్రమే చెల్లుతుంది. నివ్వెరబోయి రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కరించాను.

అప్పుడు స్వామి నన్ను చూస్తూ, “నేను హృదయవాసిని రా! మొదలు మీ ఆలోచనలు నాకు కాక ఇంకెవరికి తెలుస్తాయి?” అని అంటూ చెంపపై ప్రేమతో తట్టుతూ ముందుకు సాగారు. ❖

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHI NILAYAM - 515134, (A.P.)

ADMISSION NOTICE 2016-17

Admissions to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls) of Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Vidya Giri, Prasanthi Nilayam, Ananthapur Dist. Andhra Pradesh-515134 for academic Year 2016-17 will take place in **June 2016**. The medium of instruction will be English and the school will be wholly residential school.

Admission criteria for Class I **

Age Limit: 5½ years to 6½ years as on 30th Sept 2016. (Duplicate copy of Date of birth certificate – "issued by competent authority" shall be produced). The Date of Birth should be between 30-03-2010 and 30-03-2011

** Selection through RTE method

Admission criteria for Class XI

Only English Medium students are eligible to apply.

Prospectus and Application forms

Prospectus and Application forms can be obtained from **1st January 2016** onwards till **31st January 2016** either from **The office of Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi** by cash Rs.100/- (or) Can be downloaded from our website: www.ssshss.edu.in .

The last date for submission of filled in application form will be **20-02-2016**

The downloaded filled in application should be sent along with a Demand Draft drawn in favour of “**Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School**” on **STATE BANK OF INDIA, Puttaparthi Branch (CODE no:2786)** for the value of Rs.100/- with self-addressed envelope (Size: 15 cm x 24 cm) .

E-mail: ssshss@gmail.com

Phone No: 08555-289289

PRINCIPAL

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 56వ భాగం)

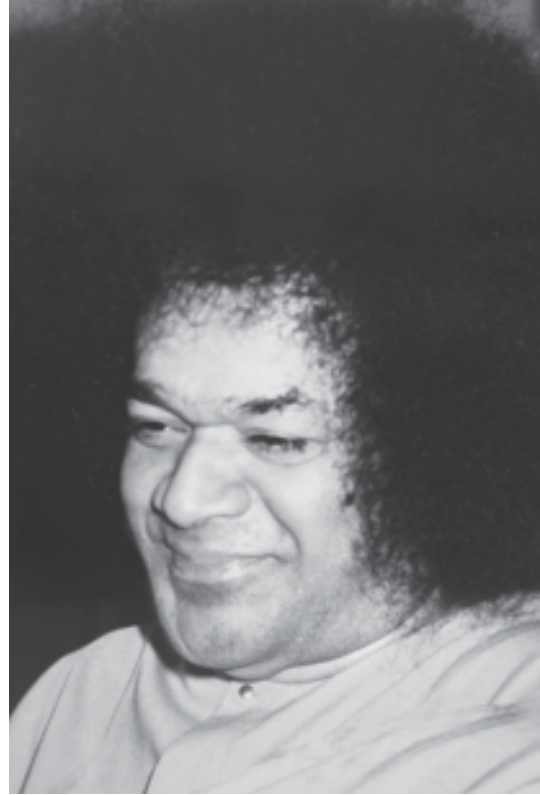
బి.వి. రమణరావు

కెమిస్ట్రీ మిస్టరీ - నేత్రదానం

ప్రస్తుతం శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ లర్నింగ్ లో కెమిస్ట్రీ ఆచార్యునిగా, బృందావనం హాస్టల్ వార్డెన్ గా ఉన్న డా॥ టి. రవికుమార్ 1985లో లేబొరేటరీలో రీసర్చ్ స్కాలర్ గా సల్వూరిక్ ఏసిడ్ మరియు ఎసిటిక్ ఎన్ హైడ్రేడ్ మిశ్రమంతో ప్రయోగం చేస్తూండగా ప్రమాదవశాత్తు ఆ ప్లాస్ట్ బ్రద్దలై ఆ మిశ్రమం తుంపరులు చెదిరి అతడి కళ్ళలో పడ్డాయి. కళ్ళు మండుతూండగా, 'సాయిరాం, సాయిరాం' అని అర్తనాదం చేయసాగాడు.

అది విని ఇద్దరు రీసర్చ్ స్కాలర్లు పరిగెత్తుకు వచ్చి అతనిని కుళాయివద్దకు తీసుకెళ్ళి అరగంటవరకు మొహం కడుగుతూనే ఉన్నారు. అయినా మంట తగ్గకపోయేసరికి వెంటనే జనరల్ హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్ళారు. డాక్టరు పరీక్ష చేసి, కళ్ళు బదులు రెండు కన్నాలే ఉండడం చూసి, భావగర్భితంగా "నేను చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు, స్వామి సన్నిధికి తీసుకు వెళ్ళండి" అన్నాడు.

కళ్ళలో గాఢాంధకారం అలముకొనగా సహచరుల సహాయంతో రవి సాయంత్రం మందిరానికి వెళ్ళాడు. ఎదురుగా వచ్చి నిలిచిన స్వామిని దర్శించుకోలేని తన దుస్థితికి దుఃఖిస్తూ ఉండగా స్వామి మూడు విభూతి పేకట్లు ఇచ్చి, "మూడు రోజులు నిత్యం మూడు పూటలా వేసుకో! నీ కళ్ళకేమీ ప్రమాదం లేదు. నేను చూసుకుంటాను" అని అభయమిచ్చారు. మూడవ రోజు రాత్రి విభూతి ప్రసాదం చివరి 'డోసు' వేసుకొని, అసలు కండ్లే లేని తనకు కంటిచూపు ఎలా వస్తుంది, అని దుఃఖిస్తూ నిద్రపోయాడు. తెల్లవారి కళ్ళు తెరిచేసరికి

తనకు అంతా స్పష్టంగా కనబడుతూ ఉండడంతో, తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకపోయాడు. ఉదయం దర్శనంలో, "ఎలా ఉన్నాయి నీ కళ్ళు?" అని స్వామి పలకరించేసరికి వారి పాదాలపై వ్రాలి కృతజ్ఞతాశ్రవులతో అభిషేకించాడు. "బెంగళూరు వెళ్ళి కళ్ళజోడు తెచ్చుకో. ల్యాబ్ లో ప్రయోగం చేసేటప్పుడు విధిగా పెట్టుకో. 'నెక్స్ట్ టైమ్' జాగ్రత్త" అని హెచ్చరించారు. ఆ హెచ్చరిక అతని గుండెలో గుబులు పుట్టించినా ఆ విషయాన్ని అంతటితో మరచిపోయాడు.

అప్పట్నుంచీ డాక్టర్ రవికుమార్ కళ్ళజోడు పెట్టుకొని ప్రయోగాలు చేస్తున్నాడు. 1989లో కళ్ళజోడు బ్రద్దలయింది. ప్రయోగం సగంలో ఆపడానికి ఇష్టంలేక, స్వామి మీద భారం వేసి, కొనసాగించాడు. వేడిగా పొగలు గ్రక్కుతున్న క్రోమిక్ ఏసిడ్తో ప్రయోగం చేయవలసి ఉంది. ఆఖరి క్షణంలో ఆ క్రోమిక్ ఏసిడ్ ఫ్లాస్కు ప్రమాదవశాత్తు పగలి ఏసిడ్ కళ్ళలోకి చెదిరింది. “సాయిరాం, సాయిరాం” అని అనుకుంటూ కుళాయివద్దకు వెళ్ళి మండుతున్న కళ్ళను కడుక్కున్నాడు. కథ మామూలే! కళ్ళు గాయపడ్డాయి. చూపు పోయింది. డాక్టరు పెదవి విరిచేడు.

“కళ్ళజోడు లేకుండా ప్రయోగం ఎందుకు చేసేవు?” అని భగవాన్ మందలిస్తారని భయపడుతూ, “అన్యథా శరణం నాస్తి” అని ప్రార్థిస్తూ సహోద్యోగుల సహాయంతో మందిరానికి వెళ్ళి దర్శనం లైనులో కూర్చున్నాడు. స్వామిది వెయ్యి తల్లుల ప్రేమ. “నెక్స్ట్ టైమ్ జాగ్రత్త అని ఆనాడే హెచ్చరించాను కదా! ఎందుకంత అజాగ్రత్తగా ఉన్నావు?” అని చిరుకోపం ప్రదర్శిస్తూ స్వామి మళ్ళీ అదేవిధంగా అతనికి నేత్రదానం చేశారు.

కేన్సర్ సెల్స్ అధ్యశ్న

సుప్రసిద్ధ సినీ నటి శ్రీమతి షాహుకారు జానకి స్వామి అనుగ్రహపూర్వకమైన అనేక అనుభవాలను పొందినారు. 2003లో జరిగిన సంఘటనను ఆమె తన ప్రసంగంలో ఈవిధంగా పేర్కొన్నారు: “నా కుమారుడు, కోడలు ఉద్యోగాలు చేసుకుంటూ అమెరికాలో స్థిరపడి హాయిగా ఉన్నారనుకుంటుంటే వాడి దగ్గర్నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. “నువ్వు కంగారుపడతావని నేనింతవరకు చెప్పలేదు. నా భార్య బ్రెయిన్ కేన్సర్తో హాస్పిటల్లో ఉంది. ఆమె కండిషన్ చాలా సీరియస్గా ఉందంటున్నారు, డాక్టర్లు” అన్నారు.

వెంటనే పుట్టపర్తి పరిగెత్తేను. స్వామి చాలా బిజీగా ఉన్నారు. మూడో రోజున లైనులో నా ప్రక్కనుంచి వెళుతూంటే ఉత్తరం ఇచ్చేను. మరో రెండు రోజుల తరువాత పిలిచి విభూతి సృష్టించి ఇచ్చి, “వెంటనే వెళ్ళు. భయపడకు. ధైర్యంగా వెళ్ళు. ఇంక ఏవిధమైన చికిత్సా వద్దు. నేను నీకూడానే ఉంటాను” అన్నారు.

“లాసేంజలిస్ ఎయిర్పోర్టుకి మా అబ్బాయి వచ్చి నన్ను రిసీవ్ చేసుకున్నాడు. “డాక్టర్లు ఏమీ లాభం లేదు. ఆపరేషన్వల్ల కూడా ప్రయోజనం లేదు అంటున్నార”ని గద్గద స్వరంతో చెప్పాడు. “పద, ఇంక అంతా ఆ బాబాదే భారం” అన్నాను. హాస్పిటల్కి వెళ్లి చూడగానే ఆమె జీవిస్తుందన్న నమ్మకం పోయింది. చూపు లేదు, మాటలేదు. కాళ్ళు చేతులలో చలనం లేదు. ధైర్యం తెచ్చుకుని, “సాయిరాం, సాయిరాం” అంటూ విభూతి ఆమె ముఖంమీద, పెదవులు తెరిచి ఆమె నోటిలోనూ వేశాను. ఒక గంట తర్వాత కళ్ళు తెరిచింది. మరో గంట తర్వాత నన్ను ఆనవాలు పట్టినట్టు పెదవులమీద చిరునవ్వు కనబడింది. మూడో రోజున ‘బయాప్సీ’ రిపోర్టు చూసి డాక్టర్లు విభ్రాంతి చెందుతూ, రక్తంలో కేన్సర్ సెల్స్ లేవన్నారు. అంతా సాయి భగవానుని కృప. అయిదవ రోజున అన్ని టెస్ట్లు (చికిత్స కాదు) చేసి డిశ్చార్జ్ చేశారు. అక్కడ రెండు నెలలుండి, మా కోడలు కారు డ్రైవ్ చేసుకుని ఆఫీసుకు వెళుతూండడం చూసి ఇండియాకు తిరిగి వచ్చి సరాసరి స్వామి దర్శనానికి వెళ్లేను.”

కస్తూరిగారి డ్యాన్స్

సనాతన సారథి సంపాదకులుగా, స్వామి దివ్యచరిత్ర రచయితగా, బహుభాషా కోవిదునిగా, అత్యంత సన్నిహిత భక్తునిగా పేరొంది తన జీవితాన్ని స్వామికి అంకితం చేసిన మహనీయుడు శ్రీ ఎన్. కస్తూరి. ప్రత్యక్షంగా ఆయన అనుభవాలు, పరోక్షంగా ఆయన కుటుంబ సభ్యుల అనుభవాలు ఇన్నీ అన్నీ కావు. మచ్చుకు వారి ఒక అనుభవం వివరిస్తాను.

1974 అని జ్ఞాపకం. అప్పుడు ప్రశాంతి నిలయంలో ‘సనాతన సారథి’ ప్రింటు చేసే నారాయణయ్యగారికి వెన్నుపూస జారడం (స్లిప్ డిస్క్) వల్ల విపరీతమైన నడుము నొప్పి వచ్చింది. అప్పుడు డా॥ సీతారామయ్యగారు స్వామికి ఈ విషయం మనవి చేశారు. “చొక్కా బనీను తీసేసి కటిక నేలమీద వెల్లకిలా పడుకొమ్మను. కదలొద్దను. సాయంత్రానికి తగ్గిపోతుంది” అని స్వామి చెప్పేరు. అలాగే చేశారు. అలాగే తగ్గింది.

రెండు నెలల తర్వాత తనకి అదే వ్యాధి రాగా 70 సంవత్సరాల కస్తూరిగారు, లోగడ నారాయణయ్యగారికి స్వామి చెప్పిన చికిత్సా విధానం పాటిస్తూ తన గదిలో పడుకున్నారు. ఇంతలో స్వామివద్దనుండి కస్తూరిగారికి రమ్మని కబురొచ్చింది. గత్యంతరంలేక నడుముమీద చెయ్యిపెట్టుకుని అంత నొప్పితోనూ స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళారాయన. స్వామి ప్రక్కనే ఒక పెద్ద కేలండర్ల కట్ట పట్టుకొని ఒక విద్యార్థి నిలబడి ఉన్నాడు. స్వామి కస్తూరిగారికేసి చూసి, “ఏమిటి, అలా నడుముమీద చెయ్యి పెట్టుకుని నిలబడ్డావు. డ్యాన్స్ నేర్చుకుంటున్నావా? మంచిది. ముందు ఈ పిల్లవాణ్ణి వెంటపెట్టుకుని నువ్వు స్వయంగా వెళ్ళి, ఢిల్లీనుంచి వచ్చిన ఈ కేలండర్లను, ఆశ్రమంలో ప్రతి గదిలోనూ మేకుకు తగిలించిరా” అని చెప్పి మందిరంలోకి వెళ్ళిపోయేరు.

అంత నొప్పితోనూ, స్వామి ఆజ్ఞను పాటిస్తూ, రెండేసి అంతస్తులున్న వసతి భవనాల మెట్లెక్కుతూ దిగుతూ ఉదయం 7.30 నుండి 11.30వరకూ స్వయంగా అన్ని గదులకూ వెళ్ళి కేలండర్లను గోడల మేకులకు తగిలించేరు. అలసిపోయి నీరసంగా ఇంటికొచ్చి భోజనం చేసే ఓపిక కూడా లేకుండా మంచంమీద పడుకున్నారు. ఒక గంట తర్వాత మెలకువ వచ్చింది. నడుము నొప్పి తగ్గినట్లుంటే లేచి నిలబడి ‘డ్యాన్స్’ చేసి చూసుకుని, నడుము నొప్పి

పోయిందని గ్రహించి భోజనం చేసి పడుకుని మూడింటికి స్వామి దర్శనానికి వెళుతూ, “స్వామి చేసే చికిత్స మనుషుల శరీరాలకు కాదు, వాళ్ళ మనస్సులకు” అని తెలుసుకున్నారు.

డాక్టర్ కి వింత చికిత్స

డా॥ కృష్ణారెడ్డి నెల్లూరులో తన ప్రాక్టీసు విరమించుకుని 1982 నుండి ప్రశాంతి నిలయంలో స్థిరపడి జీవిత పర్యంతం స్వచ్ఛంద సేవ నిర్వహించి వచ్చేసిన స్వామి భక్తుడు. మార్చి 1990లో ఆయనకు నెలల తరబడి బాధపెట్టే ‘సయేటికా’ వ్యాధి సోకింది. ఆ బాధతోనే వరండాలో కూర్చుని స్వామి తనవైపుకి వచ్చినప్పుడు, “స్వామీ, నేను భక్తులకు చికిత్స చేసి సేవ చెయ్యడానికి వచ్చేను. ఈ జబ్బుతో ఒక రోగిగా మూలపడవలసివస్తుంది” అని స్వామి పాదములంటి నమస్కరించేడు. స్వామి అతడికేసి తీక్షణంగా చూసి మౌనంగా వెళ్ళిపోయేరు. అయితే, ఆశ్చర్యకరమైన విషయమేమిటంటే, వెంటనే ఆయన వ్యాధి తగ్గిపోయి డ్యూటీకి వెళ్ళిపోయేడు.

1995 క్రిస్మస్ ముందు కళ్ళకు కేటరాక్టు వచ్చి సీసాలమీద, అట్టపెట్టెలమీద ప్రింటయి ఉన్న మందుల పేర్లుకూడా చదవలేని స్థితికి వచ్చాడు. ఒకసారి సాంస్కృతిక కార్యక్రమం జరుగుతున్న సమయంలో స్వామి తన ప్రక్కనుండి నడచి వెళుతూండగా, “స్వామీ! కనీసం మందుల పేర్లు ప్రింటయిన పెద్ద అక్షరాలనైనా చూడగల శక్తిని ప్రసాదించండి” అని మనస్సులోనే ప్రార్థించేడు. స్వామి ఆయనవైపు చూసి మందహాసం చేసేరు.

ఈలోగా ఆనాటి కార్యక్రమం తాలూకు కరపత్రం అందరికీ పంచిపెడుతూన్న వ్యక్తి డా॥ కృష్ణారెడ్డిగారికి కూడా ఇచ్చేడు. ఆయన అయిష్టంగానే దాన్ని అందుకుని చూసి, ఆశ్చర్యంగా దానిమీద ఉన్న చిన్న అక్షరాలను కూడా నిరాఘాటంగా చదవగలిగేడు. ఆ క్షణం నుంచి రెండు కళ్ళకి కేటరాక్టు మాయమైంది.

(సశేషం)

‘ప్రేమబాటలో సాయి తారకలు’

2015 డిసెంబరు 13వ తేదీన సాయంవేళలో శ్రీకాకుళం జిల్లా రామకృష్ణపురంలోని శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్ బాలలు ‘ప్రేమబాటలో సాయి తారకలు’ సంగీత నృత్య నాటికను సమర్పించారు. పసి మనస్సులలో మానవతా విలువలను, మాతృభక్తిని, దేశభక్తిని, నిస్వార్థ సేవానురక్తిని, దైవభక్తిని పెంపొందించడంలో బాలవికాస్ గురువులు విశేషమైన కృషి చేస్తున్నారని, మానవాళిలో భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రేమ సందేశం బాలవికాస్ ద్వారా వ్యాప్తి చెందుతున్నదని ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

క్రిస్మస్ వేడుకలు

డిసెంబరు 24వ తేదీన సాయంసమయంలో అంతర్జాతీయ క్రిస్మస్ కమిటీ చైర్మన్ టామ్ లెహాయ్, జాన్ బెనర్తో కలసి దివ్య సన్నిధానమువద్ద జ్యోతి ప్రజ్వలన చేశారు. తదుపరి సమర్పించిన క్వయర్లో 50 దేశాల నుండి వచ్చిన 380 మంది కోరిస్టర్స్ పాల్గొని 18 గీతాలను వినిపించారు. జీసస్ ప్రవచనమైన ‘నేను, నా తండ్రి ఒక్కటే’ ఈ క్వయర్ ఇతివృత్తం.

డిసెంబరు 25వ తేదీన ఉదయం సాయికుల్యంత్ హాలును ప్రత్యేకంగా తీర్చిదిద్దారు. దివ్యసన్నిధానము ముందు అమర్చిన పీఠాన్ని దివ్యకాంతులీనుతున్న శిలువ అలంకరించింది. శిలువ చుట్టూ ఉన్న 108 క్రొవ్వుత్తులు వెలుగును విరజిమ్ముతూ మరింత శోభను చేకూర్చాయి.

ఆరోజు ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి ఫ్రైమరీ స్కూలు మరియు హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థులు వయోలిన్ల మీద క్రిస్మస్ గీతాలను వినిపించారు. అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థుల బ్రాస్ బ్యాండ్ వాదనను భక్తులు విన్నారు. తదుపరి విశ్వవిద్యాలయ సంగీత బృందం జీసస్ జీవిత చరిత్రను గానం చేసింది. వ్యాఖ్యానాలతో, సంభాషణలతో ఈ ప్రదర్శన రక్తి కట్టింది.

ఆరోజు సాయంకాలం యునైటెడ్ కింగ్డమ్ భక్తురాలు శ్రీమతి లొరైన్ బ్రోస్ మాట్లాడుతూ, దివ్యప్రేమను వ్యాప్తి చేయడంలోనే జీసస్ ఆనందాన్ని పొందారని, మనము కూడా ఆ ఒరవడిలోనే మన జీవితాలను ఆనందమయం చేసుకోవాలన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ రీజియన్ 7 సెంట్రల్ కోఆర్డినేటర్ జాన్ ఫ్లోరిస్ ప్రసంగిస్తూ, ఈ రోజులలో స్వర్ణయుగంగురించి మాట్లాడడం పరిపాటి అయిపోయింది. మనం మన మాటలద్వారా, చేతలద్వారా తోటివారి జీవితాలలో స్వర్ణయుగ ఆవిర్భావానికి కృషి చేస్తే మనం కూడా స్వర్ణయుగాన్ని అనుభవైకవేద్యం గావించుకో వచ్చు అన్నారు. 2013లో ఫిలిప్పైన్స్ సునామీ విధ్వంసానికి గురి అయినప్పుడు సాయి సంస్థల తరపున తాము చేపట్టిన సేవలలో తమకు ప్రేమ, దివ్యపరివర్తనలు అనుభవములోకి వచ్చాయన్నారు. క్రిస్మస్ జ్యోతి నిరంతరం ప్రతి హృదయంలో దివ్యజ్యోతిగా వెలుగొందాలని, ఆ స్ఫూర్తితో ఆపదలో ఉన్నవారిని మనం ఆదుకోవాలని, అదే క్రిస్మస్ సందేశమన్నారు.

అనంతరం, సాయి స్పిరిచువల్ ఎడ్యుకేషన్ బాలలు ‘ది క్రిస్మస్ గిఫ్ట్’ (క్రిస్మస్ కానుక) నాటికను సమర్పించారు. జీసస్ జన్మించినప్పుడు ఆ దివ్యశిశువును చూడడానికి ఎందరో కానుకలతో జీసస్ ఉన్న పాకను చేరుకున్నారు. మైఖేల్ అనే ఎలుకకుకూడా ఆ దివ్యశిశువును చూసి శుభాకాంక్షలు తెలుపాలనే కోరిక ఉంటుంది. అయితే, కానుక లేకుండా ఎలా వెళ్ళడమని సంశయిస్తుంది. చివరకు జీసస్ ఉన్న పాకను చేరి, అక్కడ కప్పుకు ఉన్న రంధ్రములో చేరి, శిశువుకు చలిగాలి సోకకుండా ఆపుతుంది. ఆ దివ్యశిశువుకు ఆరోజు అందిన కానుకలలో

ఇది అత్యంత విలువైనదిగా పరిగణింపబడుతుంది. అలనాడు రామకార్యములో పాల్గొన్న ఉడుత రామానుగహానికి పాత్రమైనట్లు మైఖెల్ కూడా జీసస్ ప్రేమను పొందగలుగుతుంది.

ఈ ప్రదర్శనానంతరం ప్రసారమైన సందేశములో జీసస్ బీదసాధలకు సహాయపడడంలో నిమగ్నమైనాడన్నారు, భగవాన్. బెస్తవారు అతనిని ప్రేమించి శిష్యులైనారు. మతపెద్దలకు ఇది నచ్చలేదు. అసూయతో, ద్వేషముతో జీసస్‌ను ఇక్కట్లకు గురిచేశారు. చివరకు ప్రాణం తీయడానికికూడా సిద్ధమయ్యారు. వారితో జీసస్ శిష్యుడైన జూడాస్ చేతులు కలిపాడు. అట్టి జూడాస్‌లు నేడు ఎందరో తయారయ్యారు. అటువంటివారే నేడు ప్రపంచశాంతికి ఆటంకముగా నిలుస్తున్నారు, అన్నారు. జూడాస్‌వలె గురుద్రోహానికి, దైవద్రోహానికి పాల్పడ కూడదు అన్నారు.

డిసెంబరు 26వ తేదీన అంతర్జాతీయ బాలలు సమర్పించిన క్వయర్తో ప్రశాంతి నిలయంలో క్రిస్మస్ వేడుకలు ముగిశాయి. ఆరోజు సాయంవేళ క్రిస్మస్ దుస్తులు ధరించిన బాలలు నేపథ్యములో సంగీతము వినిపిస్తూండగా, దివ్యశిశువు జీసస్‌ను యజుర్ మందిరం నుండి సాయికుల్పవత్ హాలుకు ఊరేగింపుగా తీసుకు వచ్చారు. తదుపరి, ఇంటర్నేషనల్ క్రిస్మస్ కమిటీ చైర్మన్ టామ్ లెహాయ్ క్రిస్మస్ వేడుకలు విజయవంతం కావడంలో తోడ్పడినవారికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేశారు.

ప్రేమను ఆశించడం, ప్రేమను అందించడం వీటిమధ్య ఉన్న భేదాన్ని తెలియజేశారు. స్వార్థాన్ని విడనాడి, దివ్యప్రేమను అందరికీ పంచాలని జీసస్ మరియు భగవాన్ బాబా బోధించారని చెప్పారు. భగవంతుడు సర్వాంతర్యామి, అయితే మనకు దైవము సులభముగా కనబడే ప్రదేశము మన హృదయ మందిరమే అన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం అంతర్జాతీయ బాలలు ముమ్మారు ఓంకారం చేసి, గాయత్రి మంత్రాన్ని పఠించి, 14 క్రిస్మస్ గీతాలను ఆలపించారు. ఈ సంక్రీతనలో 39 మంది బాలికలు, 21 మంది బాలలు పాల్గొన్నారు.

చెన్నై వరద బాధితులకు ప్రేమపూర్వకమైన చేయూత

చెన్నై మహానగరం గత శతాబ్ద కాలములో ఎన్నడూ లేనంతగా 2015 డిసెంబరు మొదటి వారములో భారీ వర్షాలవలన వరద ముంపుకు గురి అయినప్పుడు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, తమిళనాడు సభ్యులు తక్షణమే రంగములోకి దిగి సహాయక చర్యలు చేపట్టారు. త్రాగునీటిని, ఆహార పొట్లాలను, పాలను, బిస్కెట్లను, దోమకాటు బారిన పడకుండా లేపనాలను, కాయిల్స్‌ను వరద బాధితులకు అందించారు. ఈ ప్రయత్నములో వారు కొన్నిచోట్ల మోకాలి లోతు నీటిలో, మరికొన్నిచోట్ల మెడవరకు ఉన్న నీటిలో నడవవలసివచ్చింది. సాయి సేవాసంస్థకు చెందిన వైద్యులు, ఇతర ఆరోగ్య సిబ్బంది కూడా ముంపుకు గురి అయిన ప్రాంతాలవారికి వైద్య

వరద బాధితులకు సహాయక సామగ్రి పంపిణీ చేస్తున్న సేవాదళ్ సభ్యులు

సేవలందించారు. డిసెంబరు 4,5 తేదీలలో వర్షము ఆగిపోయేటప్పటికి తమిళనాడు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ తదుపరి ప్రణాళికలను సిద్ధం చేసింది. 2004లో సునామీ వచ్చినప్పుడు 32 రకాల వస్తువులను బాధితులకు అందించాలని స్వామి సూచించారు. ఆ సూచనలనే అనుసరించి తమిళనాడు శ్రీ సత్యసాయి సంస్థ సభ్యులు నిత్యావసర వస్తువులైన బియ్యం, పప్పు, నూనె, త్రాగునీరు, చింతపండు, దుస్తులు, అగ్గిపెట్టెలు, క్రొవ్వొత్తులు, మహిళలకు అవసరమైన వస్తువులు, మొత్తం 32 రకాల వస్తువులతో పెట్టెలు తయారుచేసి సాయి ప్రసాదంగా వరద బాధితులకు అందజేశారు. చెన్నైలోని భగవాన్ బాబావారి నివాస మందిరం 'సుందరం' సహాయక చర్యలకు అవసరమైన వస్తువులతో నిండిపోయింది. 500 మంది యువతీ యువకులు నిత్యావసర వస్తువులను పెట్టెలలో సర్దడానికి సహాయపడ్డారు. సాయిసంస్థ చేపడుతున్న సహాయక చర్యల వార్తలను విన్నవారు ఎందరో, అప్పటివరకు 'సుందరం'లో అడుగిడనివారు కూడా ఈ సహాయ కార్యక్రమాలలో సాయి భక్తులతో కలసి పనిచేయడం గమనార్హం. శ్రీ సత్యసాయి డిజాస్టర్ మేనేజిమెంటు విభాగమువారు మానవ హారముగా ఏర్పడి ఆదంబాక్కుంలో 20మందిని రక్షించారు. డిసెంబరు 17వ తేదీన 'సుందరం'లో త్రాగునీటి ప్లాంట్ను ఏర్పరిచారు. నిత్యావసర వస్తువుల పంపిణీ డిసెంబరు 22వరకు కొనసాగింది. కొన్ని నిత్యావసరాల పెట్టెలను కడలూరు, పాండిచ్చేరి ప్రాంతాలకుకూడా పంపించారు. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, తమిళనాడు విభాగము వరద బాధితుల పునరావాసానికి, చెన్నై పునర్నిర్మాణానికి తన ప్రేమపూర్వకమైన కృషిని కొనసాగిస్తూనే ఉన్నది.

‘ప్రేమబంధం’ - సాయి పూర్వ విద్యార్థుల సమ్మేళనం

డిసెంబరు 30వ తేదీ సాయంకాలం శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల పూర్వ విద్యార్థులు స్వామి సన్నిధిలో భక్తి గీతాలను ఆలపించారు. సాయి కళాశాలలో సంగీత విద్య ఆత్మవిద్యలో అంతర్భాగమని, సాయి సన్నిధిలో విద్యను అభ్యసించే భాగ్యానికి నోచుకున్నామని వారు పేర్కొన్నారు.

డిసెంబరు 31వ తేదీన సాయం వేళలో నూతన సంవత్సరానికి స్వాగతం పలుకుతూ, శ్రీ సత్యసాయి ప్రాథమిక, ప్రాథమికోన్నత పాఠశాలల పూర్వ విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, వారి కుటుంబ సభ్యులు సాయికుల్యంత్ హాలులో సమావేశమై, స్వామికి వారికి మధ్య ఉన్న దివ్య ప్రేమబంధాన్ని సంస్కరించుకుంటూ, సమర్పించిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమములో ప్రసంగాలు, పాటలు, నృత్యాలు, లఘుచిత్ర ప్రదర్శన చోటుచేసుకున్నాయి. ఇస్రోలో సీనియర్ సైంటిస్టుగా పనిచేస్తున్న పూర్వ విద్యార్థిని ఎ. వెంకట లక్ష్మి, ఇండస్ ఇండ్ బ్యాంకులో వైస్ ప్రెసిడెంటుగా పనిచేస్తున్న పూర్వ విద్యార్థి ఏ. రాఘవేంద్ర తమ ప్రసంగాలలో విలువలతో కూడిన శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధానం విద్యార్థినీ విద్యార్థుల సమగ్ర వికాసానికి తోడ్పడడమువలన నేడు వారు సమాజములో ఉన్నత వ్యక్తిత్వము కలిగిన వ్యక్తులుగా గుర్తింపు పొందారని అన్నారు.

వీరి ఉపన్యాసాల అనంతరం బాలలు భక్తి గీతాలకు అనుగుణముగా నర్తించారు. ఇక లఘుచిత్ర ప్రదర్శన వ్యర్థమైన వ్యాసంగాలను విడనాడితే మానవ హృదయంలో దివ్యప్రేమకు చోటు లభిస్తుందని తెలియజేసింది.

2016 జనవరి 1వ తేదీన ఉదయం పూర్వ విద్యార్థులు నూతన సంవత్సరానికి స్వాగతం పలుకుతూ బ్రాస్ బ్యాండుపై ఏడు గీతాలను వినిపించారు. చివరి గీతం, “హ్యోపీ హ్యోపీ మేక్ అదర్స్ హ్యోపీ అండ్ స్వామి విల్ బి హ్యోపీ” భక్తులను అలరించింది.

సాయి పూర్వ విద్యార్థి అభిమన్యు కౌల్ ప్రసంగిస్తూ, సాయి అవతార లక్ష్యం ఆత్మవిద్యను బోధించడమే అన్నారు. స్వామి దర్శనముతోనే భక్తులకు ఆత్మజ్ఞానము పట్ల కొంత అవగాహన కలుగుతుందన్నారు. ఈ దివ్యజ్ఞాన సముపార్జనలో మార్గదర్శకత్వం వహించుమని స్వామిని ప్రార్థిస్తూ శ్రీ కౌల్ తన ఉపన్యాసాన్ని ముగించారు.

జనవరి 1వ తేదీన సాయంసమయంలో సాయి పూర్వవిద్యార్థులు యజుర్మందిరం నుండి నెమ్మదిగా కవాతు చేస్తూ సాయికుల్యంత్ హాలులోకి వచ్చి స్వామికి

పూర్వ విద్యార్థులు భగవాన్‌ను పల్లకీలో ఊరేగిస్తున్న దృశ్యం

అభివాదము చేశారు. కవాతు చేసే సమయంలో ఒక పూర్వ విద్యార్థి ముందు నడువగా, ఇతర పూర్వ విద్యార్థులు అతనిని అనుసరించారు. అనంతరం, ఒక పూర్వ విద్యార్థి పతాకానికి సంబంధించిన ఉదంతాన్ని వివరించారు. 2005లో పతాకానికి రూపకల్పన జరిగిందని, స్వామి ఆశీర్వాదించారని, అప్పటినుండి ప్రతి సంవత్సరం 'ప్రేమబంధం' సమావేశంలో ఆ పతాకాన్ని ధరించి కవాతు చేయడం జరిగిందని చెప్పారు. అయితే, 2012లో ఆ పతాకము కనబడలేదని చెప్పారు. సీనియర్ బాలుర హాస్టల్‌లో, అడిటోరియంలో వెతికామని, అయినా పతాకము కనపడకపోవడమువలన ఆ సంవత్సరము పతాకము లేకుండానే కవాతు నిర్వహించామని చెప్పారు. మరల 2013లో సమావేశానికి సిద్ధమవుతూ స్వామి ఆశీర్వాదించిన పతాకము లభించలేదని బాధపడి, స్వామిని ప్రార్థించామని చెప్పారు. ఇంతలో ఒక విద్యార్థి కొరియర్ సర్వీసుద్వారా వచ్చిన బంగీని తీసుకువచ్చాడు. ఆ బంగీలో స్వామి ఆశీర్వాదించిన పతాకమున్నది. ఆ బంగీపై పంపించినవారి చిరునామాకానీ, కనీసం ఫోన్ నెంబరు కానీ లేదు. తమ ప్రార్థనకు స్వామి ఆవిధంగా స్పందించారని ఆ పూర్వ విద్యార్థి చెప్పాడు.

తదుపరి పూర్వ విద్యార్థులు శుభాభివందనాల పత్రాలను, వ్యాసాల సంపుటి 'విద్యుల్లేఖ'ను, పూర్వ

విద్యార్థులు పాడిన భజన పాటల సీడీ 'ఎ బ్రిడ్జ్ ఎక్రాస్ టైమ్' 25వ సంపుటిని, నూతన సంవత్సర కేకులను స్వామి దివ్య చరణాలచేత సమర్పించారు. అనంతరం, వారు 'ది పర్సెక్ట్ ఫ్లాట్' (నిర్గుణమైన మురళి) అనే నాటికను సమర్పించారు.

ఈ నాటికలో వేణువులను తయారుచేయడంలో బన్నీ నిష్ణాతుడు. దోషరహితమైన, శ్రావ్యమైన సంగీతము వినిపించగలవారికి మాత్రమే తాను వేణువులను అమ్ముతానని నియమం పెట్టుకున్నాడు. ఒకమారు బాలకృష్ణుని లీలలను విని, బృందావనానికి వెళ్ళి కృష్ణుని మురళీ గానాన్ని విని తన్మయుడై శ్రీకృష్ణునికొరకు ఒక దోషరహితమైన, పరిపూర్ణమైన మురళిని తయారు చేయాలని దీక్షబూనుతాడు. ఎన్నో సంవత్సరాలు కృషి చేసినా, కొన్ని వేల మురళిలను తయారుచేసినా తనకు సంతృప్తి కలిగించే విధంగా ఏ మురళీ లేదని భావిస్తాడు. అతను తన వృత్తిని విడనాడడమువలన తన ఆస్తి కరిగిపోతుంది. ఒకప్పుడు భోగభాగ్యాలతో తులతూగిన బన్నీ ఇప్పుడు బీదరికాన్ని అనుభవించవలసివస్తుంది. బృందావన ప్రజలు అతనికి మతి చలించిందని భావిస్తారు. అయినా అతను తన పట్టువీడక తన పనిలో నిమగ్నుడవుతాడు. ఒకరోజు తాను పరిపూర్ణమైన మురళిని తయారు చేయగలిగానని భావించి, ఆ మురళిని శ్రీకృష్ణుని ప్రతిమ ముందు ఉంచుతాడు. బన్నీ భక్తి పారవశ్యంలో ఉండగా శ్రీకృష్ణుడే వచ్చి జ్ఞానబోధ చేస్తాడు. 'నీవు దోష రహితమైన మురళిని తయారుచేసే ప్రయత్నములో ఉండగా నేను నీలోని దోషాలను నిర్మూలించి నిన్ను పరిపూర్ణమైన వ్యక్తిగా తీర్చిదిద్దే ప్రయత్నములో ఉన్నాన'ని చెప్పి అతనిని సంభ్రమానికి గురిచేస్తాడు.

మురళి బోలుగా ఉంటుంది. అప్పుడే అది వాయిద్యకారుని శ్వాసను తీసుకొని శ్రావ్యమైన సంగీతాన్ని అందించగలుగుతుంది. అదేవిధముగా, మానవుడు తనలోని అహంకార మమకారములనే విషయవాసనలను త్యజిస్తే భగవత్ భావన అతనిలో ప్రవేశించి పవిత్ర కార్యములను అతడు చేపట్టగలుగుతాడు.

- దివి చతుర్వేది

కర్మత్వాభిమానం

ఒక ఊళ్ళో ఒక గృహస్థుడు తన ఇంటి ఆవరణలో ఒక చక్కని తోటను పెంచాడు. ఒక రోజు ఆ తోటలోనికి ప్రవేశించిన ఒక అవు దూడను గృహస్థుడు కోపంతో బాగా కొట్టగా పాపం అది చచ్చిపోయింది. ఆ గృహస్థుడు,

“దానికాలం తీరిపోయింది. అందువలన చచ్చిపోయింది. నా తప్పేమీ లేదు” అని అనుకొని ఊరుకున్నాడు. ఆ సమయంలో ఒక వృద్ధుడు ఆ తోటలో ప్రవేశించి, “అహ! ఎంత చక్కని తోట! దీనిని ఎవరు ఇంత శ్రద్ధగా చక్కగా పెంచారు?” అని గట్టిగా అన్నాడు. ఈ మాటను ఇంటిలో నుండి గృహస్థుడు విన్నాడు. వెంటనే గొంతెత్తి “నేనేనండి,

నేనేనండి” అంటూ వృద్ధుని ముందుకు వచ్చి నిలబడ్డాడు. అప్పుడు వృద్ధుడు, “ఓహో! అవుదూడ చచ్చిపోవటానికి కారణం దానికి కాలం తీరిపోవటమా? ఈ తోట యింత చక్కగా ఉండడానికి కారణం నీ గొప్పతనమా? ఈ రెండు పనులకు కారణం భగవంతుడైనా అయివుండాలి, లేదా

నీవైనా అయివుండాలి” అన్నాడు. ఈ మాటలను విన్న గృహస్థుడు ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు. తన తప్పును తెలుసుకొని అహంకారాన్ని పోగొట్టుకున్నాడు. ఒక కర్మను చేసినప్పుడు దాని ఫలితాన్ని భరించాలి. కీర్తిని తెచ్చిన కర్మలకు తాను కారకుడననీ, అపకీర్తిని తెచ్చిన కర్మలకు వేరొకరు కారకులనీ భావించకూడదు. సర్వకర్మలకు భగవంతుడే కారకుడని గ్రహించుటే వివేకము.

- బాబా

చిత్రకారులు: భావరాజు వేంకట సత్యమూర్తి

SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER LEARNING

(Deemed to be University)

Est.
1981

ADMISSIONS NOTICE

Admissions for the academic year 2016/17 are open

- > **Values-based free education** with equal emphasis on academics and devotional, cultural, sports & service activities
- > **A modern gurukula: residential system** with a spiritual ambience
- > **Community living** resulting in the spirit of self-reliance and an attitude to serve society
- > **Excellent facilities:** cutting-edge research & computer laboratories, multimedia classrooms, high speed broadband connectivity, well-equipped libraries and world-class sports facilities
- > **Student-teacher ratio of 8:1** enables teachers to give more personalized attention to students
- > **Merit-based** open admissions policy for all

Women's Campus at:
Anantapur

Men's Campuses at:
Puttaparthi | Bangalore | Muddenahalli

sssihl.edu.in

admissions@sssihl.edu.in | +91 9441 911 391

ADMISSIONS ELIGIBILITY

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- Candidates should have completed 10 + 2 years of schooling and scored a minimum of 55% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

POSTGRADUATE & PROFESSIONAL PROGRAMMES

- At the Bachelor's degree, candidates should have scored a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

NOTE

All programmes have additional requirements apart from the ones listed above. For complete details of Eligibility Criteria for each programme, kindly visit the Admissions section of sssihl.edu.in

HOW TO APPLY

ONLINE

This is the easiest and most secure way to apply. Visit sssihl.edu.in

WALK-IN

Visit the Office of the Registrar, SSSIHL Administrative Building, Prasanthi Nilayam

POST

Apply via post. See sssihl.edu.in for further details.

PROGRAMMES FOR WOMEN

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- B.Sc. (Hons.) in: Mathematics / Physics / Chemistry / Biosciences*
* leading to M.Sc. in Biosciences
- B.Sc. in Food and Nutritional Sciences
(leading to a postgraduate programme)

B.Com. (Hons.)	B.A.	B.B.A.

POSTGRADUATE PROGRAMMES

- M.A. in English Language & Literature
- M.Sc. in Biosciences
- M.Sc. in Food and Nutritional Sciences

PROFESSIONAL PROGRAMMES

M.B.A.	M.Ed.

PROGRAMMES FOR MEN

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- B.Sc. (Hons.) in: Mathematics / Physics / Chemistry / Biosciences (leading to postgraduate programmes in respective disciplines)
- B.Sc. (Hons.) in Economics
- B.A. (Hons.) in Economics
- B.Com. (Hons.)
- Integrated M.C.A.

POSTGRADUATE PROGRAMMES

M.A. in Economics	M.Sc. in Physics
M.Sc. in Mathematics	M.Sc. in Biosciences
M.Sc. in Chemistry	
M.Sc. in Materials Science	

PROFESSIONAL PROGRAMMES

M.B.A.	
M.Tech. in Computer Science	
M.Tech. in Optoelectronics and Communications	

ప్రశాంతి నిలయంలో 2015 క్రిస్మస్ వేడుకల దృశ్యమాలిక

ప్రార్థనా గీతాలు ఆలపిస్తున్న విదేశీ భక్తులు

‘ది క్రిస్మస్ గిఫ్ట్’ నాటికలోని ఒక దృశ్యం

సాయి విద్యార్థుల వయొలిన్ వాదనము

Date of Publication: 23rd January 2016

మందిరంలో క్రిస్మస్ అలంకరణ

విదేశీ బాలల క్రిస్మస్ క్వయర్

'ప్రేమబాటలో సాయి తారకలు'

బుద్ధిమంతుల లక్షణం

ఈనాడు అనుకరణ అనే కొత్త వ్యాధి ఒకటి బయలుదేరినది. మనకొక మనస్సున్నది, బుద్ధియున్నది, సంకల్పమున్నది. మన దేశమందు పరమ పవిత్రమైన ప్రాచీన సంస్కృతియున్నది. వీటిని విస్మరించి, పరుల మనస్తత్వమును, పరుల సంకల్పములను, పరుల సంప్రదాయములను అనుకరించి వారి బానిసలుగా బ్రతకడము బలహీనతకాక ఇంకేమి! ఒక చిన్న విత్తనమును మట్టిలో పెట్టి నీరు పోసి ఎరువు వేసి పెంచినప్పుడు అది మొక్కగా బయలుదేరి వృక్షముగా పెరుగుతుంది. మట్టితో గలిగిన సంసర్గమువలన అది మట్టిగా మారదు, నీరుతో సఖ్యము చేయడంవలన నీరుగా మారదు, ఎరువుతో చేరడంవలన అది ఎరువు కాదు. అన్నిటిలోనూ తనకు ఏది మంచిదో దానినే స్వీకరించి తాను తానుగనే పెరుగుతుంది. అట్లే, పదిమందితో చేరినప్పుడు పదిమందిలోని మంచితనమును గ్రహించి, తన తత్త్వమును కాపాడుకొనుట బుద్ధిమంతుల లక్షణం.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.